СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXVI П'ЯТНИЦЯ, 2 СІЧНЯ 2009 РОКУ ЧИСЛО 1 VOL. CXVI FRIDAY, JANUARY 2 2009 No. 1

Вітаємо з Новим, 2009 роком і Різдвом Христовим!

Зоря сяє над світом

Постійна Конференція українських православних єпископів поза межами України Преподобним отцям, всечесному монашеству, Божому люду Української Православної Церкви в Україні і поза нею:

Мир Вам від народженого з любови до всіх нас Господа нашого Ісуса Христа!

Христос Народжується! Славімо Його!

І знову з ласки Божої до нас приходить в середині зими велике свято – Різдво Господа і Спаса нашого Ісуса Христа, несучи нам весняну радість, радість народження Немовляти, „радість велику, яка буде всім людям. Бо нині у місті Давидовому народився Спаситель, який є Христос Бог“ (Лк. 2, 10-11).

Сьогодні народжується Той, на прихід Кого надіялися старозавітні праведники, Той, про якого провіщували пророки народу ізраїльського, Творець світу, Всесильний Бог

(Закінчення на стор. 3)

Леся Крип'якевич, малюнок на шовку. Львів

Відповісти любов'ю на Христову любов

Привітання Патріярха Української Греко-Католицької Церкви Любомира на Різдво Христове 2009 року Високопреосвященним і Преосвященним Владикам, Всесвітлішим і Високопреподобним отцям, Преподобним ченцям і черницям, Дорогим у Христі сестрам і братам мирянам Мир і Боже благословення!

Дорогі у Христі, через кілька днів ми будемо святкувати Різдво Господа нашого Ісуса Христа, надзвичайно важливу подію для кожного і кожної з нас, для наших родин, для громад, для народу, для Церкви і для всього людства. Ця подія настільки важлива, що ми навіть ділимо історію людства на роки до народження Ісуса Христа та після Його народження. І робимо це не принагідно чи випадково, а на підставі глибокого усвідомлення, що світ до Його приходу на землю сильно відрізнявся від світу, який настав після Його приходу. Так само і з життям кожного і кожної з нас. Коли ми втілюємося в Ісуса Христа через святе таїнство Хрещення, пізнаємо Його і зустрінемося з Ним, наше життя набуває іншого, нового, кращого вигляду. Пізнати, зрозуміти, відчути ту близькість Бога до нас та можливість нашої близькости до Господа – це річ, яка цілковито змінює наше уявлення про людське життя, наше відчуття самих себе, власного життя і життя людства загалом.

Вітаючи вас зі святим празником, який от-от

(Закінчення на стор. 2)

Вітання від Президента України Віктора Ющенка

Шановні співвітчизники!

Сердечно вітаю вас із святом Різдва Христового.

Понад дві тисячі років християни всього світу переживають чудо народження Сина Божого Ісуса Христа, прославляють Того, Чия любов до людини не має меж.

Різдво єднає християн у радості, утверджує в серцях віру в перемогу світла над пітьмою, очищає душу, наснажує на добро і милосердя.

Зичу вам міцного здоров'я, щастя, родинного тепла, миру, злагоди і благополуччя.

Веселих Різдвяних свят!

Христос рождається – славімо Його!

Віктор Ющенко

Україна відзначила 100-річчя від дня народження Степана Бандери

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – 1 січня Україна відзначила 100-річчя від дня народження одного з провідників українського націоналістичного руху 1930-1950-их років, керівника Організації Українських Націоналістів Степана Бандери. Головні заходи відбулися в його рідному селі – Старому Угринові Калуського району Івано-Франківської области, де споруджено меморіяльний комплекс С. Бандери.

На свято приїхали представники діяспори, колишні члени ОУН з Німеччини, Бельгії, Англії, Польщі, Чехії, Словаччини.

Плянується видання Національним банком України ювілейної монети, а також поштової марки, вийде низка друкованих видань про С. Бандеру, відбудуться спортивні турніри, присвячені С. Бандері. Готується також друковане видання про батька С. Бандери – о. Андрія Бандери, який брав участь у створенні Західньоукраїнської Народної Республіки, був депутатом від Калущини в парляменті ЗУНР. У 1941 році о. А. Бандеру більшовики розстріляли, а дочок заслали в Красноярськ.

На Прикарпатті до 100-річчя С. Бандери розпочався поетичний конкурс для молоді. Кожен навчальний заклад на конкурсі представлятимуть два учасники.

22 грудня 2008 року в Національній опері Києва відбулася урочиста академія з нагоди 100-річчя С. Бандери.

(Закінчення на стор. 3)

В Тернополі 26 грудня 2008 року відкрито пам'ятник Степанові Бандері з нагоди 100-річчя від дня його народження. На фото (зліва): голова Тернопільської обласної адміністрації Юрій Чижмарь, міський голова Роман Заставний та внук ідеолога українського національного руху XX ст. Степан Бандера. Фото: УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Верховна Рада затвердила бюджет на 2009 рік

КИЇВ. — Верховна Рада 26 грудня ухвалила в цілому проєкт бюджету на 2009 рік. За проєкт проголосувало 226 депутатів, себто документ був підтриманий мінімальною кількістю голосів, необхідних для ухвалення рішення в парляменті. Як і під час попередніх спроб затвердження бюджету, депутати від Партії Реґіонів та комуністи утрималися від голосування. Перед цим Кабінет міністрів погодився на збільшення видатків з низки статтей бюджету. ВР скасувала своє рішення про працю у пленарному режимі 30 і 31 грудня. Вранці депутати продовжили працю парляменту у пленарному режимі до 31 грудня включно – у зв'язку з необхідністю ухвалити держбюджет. Тим часом Президент Віктор Ющенко 29 грудня провів нараду, на якій погоджував з урядом та Національним банком всі суперечливі позиції в бюджеті. Після наради Президент підписав Державний бюджет на 2009 рік. (*Бі-Бі-Сі, Радіо „Свобода"*)

В Евпаторії внаслідок вибуху загинуло 27 осіб

ЕВПАТОРІЯ. — В результаті вибуху у житловому будинку загинуло 27 осіб, серед них – троє дітей. Невідома доля ще щонайменше 24 осіб. Рятувальні бриґади розкопували руїни у пошуках жертв вибуху у п'ятиповерховому будинку. Дотепер вдалося врятувати 21 особу. У рідкісному виявi єдности Прем'єр-міністер України Юлія Тимошенко і Президент Віктор Ющенко 25 грудня разом прибули на місце трагедії. В. Ющенко оголосив п'ятницю, 26 грудня, днем національної жалоби. Ацією з ліквідації наслідків вибуху в Евпаторії керував Олександер Мазілін, керівник управління Міністерства з надзвичайних справ у Криму. Прем'єр-міністер Криму Віктор Плакіда сказав, що причини вибуху наразі з'ясовуються, але за попередньою версією, до цього призвело порушення правил безпеки у зберіганні і використанні небезпечних речовин. Також керівник уряду автономії наголосив, що місцеві чиновники проіґнорували чисельні скарги мешканців будинку щодо робіт у підвальному приміщенні. (*„Голос Америки, Радіо „Свобода", Бі-Бі-Сі)*

Росія запроваджує контролю товарів з України

МОСКВА. — Росія збирається покарати Україну за вступ до Всесвітньої торговельної організації. Починаючи з 1 січня Москва буде щомісяця відстежувати обсяги постачань 30 видів українських товарів. Це, переважно, сільськогосподарська продукція. Утім, не лише масло, молоко, вершки, сири, але й також сільськогосподарську техніку, меблі, папір, картон. Як повідомив представник Міністерства економічного розвитку Російської Федерації, це пов'язано з тим, що Україна приєдналась до СОТ на більш ліберальних умовах, ніж ті, що діють у Росії. (*„Німецька хвиля"*)

В. Литвин відвідав Москву

МОСКВА. — Голова Верховної Ради Володимир Литвин 29 грудня у Москві зустрічався з головами обох палат російської Державної Думи – Борисом Ґризловим та Сергієм Мироновим. На думку аналітиків, головною темою переговорів стало постачання газу в Україну. Росія попередила, що припинить 1 січня постачання газу, якщо Україна не виплатить борги за листопад та грудень. Перед візитою В. Литвин сказав, що в Москві буде говорити про те, що можна зробити на парляментському рівні, щоб взаємини між Україною та Росією не були на найнижчій позначці та у точці замерзання. С. Миронов у свою чергу сказав, що має намір також говорити про пляни Києва щодо вступу до НАТО, які він називає помилковими. Сторони торкалися теми базування російської Чорноморської фльоти на території України. (*Бі-Бі-Сі*)

СБУ рекомендує скоротити термін секретности архівів

ХАРКІВ. — Управління Служби безпеки України (СБУ) в Харківській області закликало громадськість „натиснути" на Верховну Раду з метою скорочення термінів секретности архівних документів, без якого неможливе усвідомлення громадянами фактів історії. З-поміж реґіональних управлінь СБУ Харківське обласне управління першим відкрило інформаційно-довідкову залю розсекречених архівних документів СБУ. Відвідувачі мають змогу не лише читати матеріяли, але й копіювати їх на електронні носії. Представлені свідчення стосуються українських визвольних змагань 1917–1921 років; Голодомору 1932–1933 років; політичних репресій, зокрема проти національних меншин України у сталінську добу; проти українських церков, дисидентського руху. Великий розділ присвячено висвітленню історії ОУН-УПА. Спецслужба готова оприлюднити й інші справи, зокрема 1950-1970 років, але заважає термін засекречування таких справ – 75 років. (*„Німецька хвиля"*)

Профспілки – проти російськомовного часопису

ТЕРНОПІЛЬ. — Президія обласної ради професійних спілок 24 грудня виступила проти видання друкованого органу Федерації профспілок України „Профспілкові вісті" російською мовою і буде протидіяти цьому усіма можливими засобами. У заяві президії з цього приводу, зазначається: „Запевнення щодо готовности надати фінансову підтримку таким намірам інакше, як демонстрацією зневаги до української мови, назвати не можна. Ми розуміємо, що мовна традиція у східніх та південних реґіонах України складалася упродовж багатьох десятиліть. Але сьогодні не можна не рахуватися з тим, що уже 17 років ми живемо у своїй незалежній державі, у Конституції якої українську мову визнано державною. Тож ми повинні всіляко сприяти її широкому застосуванню у всіх сферах діяльности, а не применшувати її ролю у житті суспільства. Причини незнання української мови на поверхні – це принципове небажання її вивчити". Профспілковий актив Тернопільщини вважає за недоцільне витрачати кошти на видання часопису російською мовою. Краще їх використати на виконання інших статутних завдань з захисту соціяльно-економічних прав та інтересів спілчан. (*Інститут Масової Інформації*)

В. Ющенко – серед найбільш згадуваних у Росії політиків

МОСКВА. — Президент України Віктор Ющенко увійшов до трійки найбільш згадуваних і цитованих у Росії політиків в оцінюванні „Найбільш медійні-2008", складеному компанією „Медіялогія". Оцінювання складено за найбільш згадуваними у російських засобах масової інформації (ЗМІ) особами, компаніями, реґіонами та медія. До трійки найбільш згадуваних осіб увійшли: прем'єр-міністер Росії Володимир Путін, Президент Росії Дмитро Медведев і В. Ющенко. Також Президент України посідає третє місце за цитованістю в російських ЗМІ після Д. Медведева і В. Путіна. Крім того, Україна увійшла до трійки найбільш згадуваних країн у російських ЗМІ: на першому місці США, на другому – Україна, Велика Британія – на третьому місці. Дані оцінювання отримано за підсумками аналізи 3,600 найвпливовіших російських ЗМІ. Період дослідження – з 1 січня до 24 грудня 2008 року. (*„Кореспондент"*)

З 13 львівських цвинтарів діють лише три

ЛЬВІВ. — На утримання та впорядкування 13 цвинтарів Львова у наступні п'ять років потрібно 120 млн. грн., повідомив 24 грудня керівник департаменту житлового господарства та інфраструктури Юрій Голець. З його слів, з 13 львівських цвинтарів діючими, де можна здійснювати поховання, на сьогодні є три. Ю. Голець розповів, що цього року у впорядкуванні цвинтарів вдалося зробити багато „як ніколи", зокрема привести до належного стану під'їзні шляхи до Сихівського, Янівського кладовища та кладовища у Брюховичах. Він також повідомив, що пропонує виділити у бюджеті на 2009 рік на потреби житлового господарства та інфраструктури Львова 90 млн. грн. (*ЗІК*)

На Прикарпатті поховали сестру С. Бандери

КАЛУШ. — 25 грудня на Прикарпатті, у родинному селі Старий Угринів Івано-Франківської области, поруч з могилами матері та сестри Марти поховали рідну сестру колишнього Провідника ОУН Оксану Бандеру. У поховальній церемонії взяли участь представники влади Прикарпаття, громадськости, політичних правих партій, ветерани УПА та мешканці села. На похороні був присутній внук Провідника ОУН Степан Бандера. О. Бандера померла 24 грудня в Стрию Львівської области, де проживала з племінницею. 22 грудня їй виповнився 91 рік. До столітнього ювілею свого леґендарного брата вона не дожила рівно тиждень. (*„Кореспондент"*)

На Прикарпатті поховали сестру С. Бандери

КАЛУШ. — 25 грудня на Прикарпатті, у родинному селі Старий Угринів Івано-Франківської области, поруч з могилами матері та сестри Марти поховали рідну сестру колишнього Провідника ОУН Оксану Бандеру. У поховальній церемонії взяли участь представники влади Прикарпаття, громадськости, політичних правих партій, ветерани УПА та мешканці села. На похороні був присутній внук Провідника ОУН Степан Бандера. О. Бандера померла 24 грудня в Стрию Львівської области, де проживала з племінницею. 22 грудня їй виповнився 91 рік. До столітнього ювілею свого леґендарного брата вона не дожила рівно тиждень. (*„Кореспондент"*)

Відповісти...

(Закінчення зі стор. 1)

настане, сердечно бажаю кожному з вас, як і собі самому, щоб у ці святі дні ми могли наблизитися до Господа Бога, відкрити своє серце до Його любови, прийняти Його, зрозуміти, що Він перший полюбив нас, і що зміст нашого життя – відповісти на Його любов своєю любов'ю, любов'ю до Нього та до всіх своїх ближніх.

Цю любов ми можемо дуже відчутно здійснювати в ситуації, яка склалася останніми роками. Багато громадян України покидають рідну землю і ідуть за кордони шукати кращого життя. Згадую про це, дорогі у Христі, бо ця Неділя у нашій Церкві є Днем еміґранта. За задумом священного Синоду Єпископів нашої Церкви, цього дня ми маємо звернути свою увагу на тих, хто поїхав з рідної землі, але ще не вирішив, чи повертатися додому чи осісти у країні свого теперішнього перебування.

Питання еміґрації є актуальним не тільки для самих еміґрантів, а й для всього нашого народу, і передусім для нашої Церкви. Воно стосується кожного з нас, бо навіть сьогодні третина вірних нашої Церкви – це або еміґранти, або діти чи внуки еміґрантів, давніх вихідців з України. Та крім того, з нагоди празника Різдва, слід згадати, що й сам Ісус Христос був у такій ситуації, що ще малою дитиною мусів покидати країну свого народження і еміґрувати разом з Марією і Йосипом.

У зв'язку з цим хочу наголосити ось на чому. Всі ми – ті, що в Україні, ті, що недавно виїхали, і ті, що вже довго живуть на поселеннях, розвинувши наші церковні і суспільні структури, – є одним народом і однією Церквою. І я прошу сьогодні усіх вас, щоб ви молилися одне за одного, щоб кожен молився за всіх. І стараймося бажати одне одному добра, намагатися розуміти інших, поручати Господеві наші потреби, і одне одному допомагати.

Дорогі у Христі, зі святим празником Різдва Христового сердечно вітаю усіх вас і щиро бажаю многих Божих благодатей.

Христос рождається!

+ Любомир

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

Хмельницька обласна організація Конгресу Українських Націоналістів до 100-річчя С. Бандери підготувала настінний календар на 2009 рік, розпочала акцію „Подаруй школі книгу". В школах проведено бесіди зі старшокласниками „Степан Бандера – правдиве висвітлення особи, борця, громадянина" та шкільний конкурс на кращий твір-есей „Моє ставлення до провідника ОУН С. Бандери".

Урочиста академія та святковий концерт, присвячені 100-річчю від дня народження С. Бандери, відбулися 29 грудня в народному будинку „Просвіта" за участю учасників національно-визвольної боротьби, представників влади, трудових колективів, громадсько-політичних організацій, молоді. Цього ж дня було покладено квіти до пам'ятних знаків С. Бандері і воїнам Української Народної Республіки від учасників урочистих заходів.

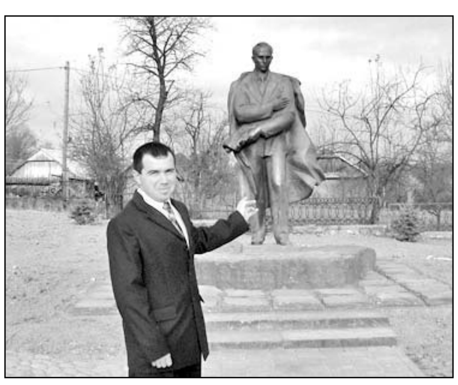
У Львові обіцяне завершення будівництва меморіяльного комплексу С. Бандері 1 січня не відбулося. Заплановані до 100-річчя урочистості з дня народження С. Бандери пройшли в оточенні будівельних риштовань.

Голова оргкомітету зі спорудження монументу С. Бандері, народний депутат України Андрій Парубій сказав, що підвели підрядники. Голова Львівської обласної ради Мирослав Сеник констатував, що лише 2008 року на спорудження пам'ятника С. Бандері було виділено з обласного бюджету майже 2 млн. грн., з бюджету Львова – 500 тис. грн. при загальній вартості комплексу понад 8 млн. грн., але затримка з відкриттям пам'ятника стала справжньою неповагою до С. Бандери. Взагалі у Львові в 1993 році обрано не зовсім почесне місце для пам'ятника С. Бандері – біля залізничного вокзалу. Будівництво комплексу триває вже понад 15 років.

Черкащина, написав до „Свободи" Назарій Вівчарик, першою в Україні відзначила 100-річчя С. Бандери. Багато літніх людей і молоді зібралося 20 грудня в залі Черкаського обласного краєзнавчого музею на честь цієї дати. Організатором заходу виступила обласна громадська організація „Воля", до якої входять представники різних партій. „Такі, як С. Бандера, засвідчували, що українців не можна просто розтоптати і знищити як народ, – сказав настоятель церкви Священомучеників Купріяна і Юстини Української Автокефальної Православної Церкви о. Андрій Буць. – І коли в Черкасах я чую за спиною слово „бандерівець", то люди не розуміють, що це для мене похвала, а не зневага. Адже С. Бандера віддав своє життя служінню українському народові".

100-річчя С. Бандери відзначено в багатьох містах і селах України.

Л. Хм.

Директор меморіяльного комплексу в Старому Угринові Івано-Франківської области Степан Лесів біля пам'ятника Степанові Бандері.

США, Україна і Канада – у спільному проєкті з безпеки кордонів

ВАШІНҐТОН, Округ Колюмбія. – 5 грудня 2008 року Національна адміністрація з ядерної безпеки Департаменту енерґетики США, Адміністрація Державної прикордонної служби України і Міністерство закордонних справ та міжнародної торгівлі Канади урочисто відкрили в „Борисполі", міжнародному летовищі столиці, систему радіяційної контролі.

„Ми вдячні Україні та Канаді за відданість і внесок у просуванні до спільної мети – міжнародної безпеки, – зазначив під час урочистого заходу перший заступник секретаря Департаменту енерґетики США з питань непоширення ядерних матеріялів Кеннет Бейкер. – Впровадження в експлуатацію системи радіяційної контролі в „Борисполі" є важливим кроком у напрямку покращення міжконтинентальної безпеки. Ми й надалі зміцнюватимемо наше співробітництво і разом будемо встановлювати системи радіяційної контролі на інших об'єктах в Україні".

Кошти на придбання та встановлення обладнання на цьому об'єкті було надано урядом Канади через програму Ґльобального партнерства. Україна і Канада також є партнерами у Ґльобальній програмі боротьби з ядерним тероризмом, яка об'єднує 75 країн.

Згідно з угодою, програма Національної адміністрації з ядерної безпеки Департаменту енерґетики США „Друга лінія оборони" співпрацює з Державною прикордонною служби України та надає обладнання радіяційної контролі в пунктах перетину кордону, організовує технічні семінари.

У рамках договору 2007 року між Сполученими Штатами та Канадою, Міністерство закордонних справ та міжнародної торгівлі Канади надало 4.5 млн. дол. для виконання в Україні проєктів Національної адміністрації з ядерної безпеки Департаменту енерґетики США з непоширення зброї масового знищення.

В урочистому заході взяли участь Посол США в Україні Віліям Тейлор, перший заступник секретаря Департаменту енерґетики США з питань непоширення ядерних матеріялів Кенет Бейкер, заступник секретаря Департаменту енерґетики США з питань міжнародної співпраці і захисту ядерних та радіологічних матеріялів Девід Гайзенґа, керівник Державної прикордонної служби України генерал армії Микола Литвин, Генеральний директор Департаменту ґльобального партнерства Міністерства закордонних справ та міжнародної торгівлі Канади Трой Люляшник та Посол Канади в Україні Деніел Керон.

Програма Національної адміністрації з ядерної безпеки Департаменту енерґетики США „Друга лінія оборони" співпрацює з урядами інших країн у встановленні спеціялізованого обладнання на пунктах перетину кордонів, в летовищах, морських портах та інших пунктах перетину – для виявлення контрабандних ядерних та інших радіоактивних матеріялів. Дотепер за цією Програмою встановлено обладнання у більш ніж 230 пунктах у всьому світі.

Створена Конгресом у 2000 році, Національна адміністрація з ядерної безпеки Департаменту енерґетики США є напівавтономною аґенцією у структурі Департаменту енерґетики США, що відповідає за зміцнення національної безпеки шляхом військового застосування ядерної науки.

Ця аґенція підтримує та покращує фізичну й експлуатаційну безпеку, надійність і ефективність американських арсеналів ядерної зброї, не вдаючись до ядерних випробувань, працює над зниженням ґльобальної загрози від зброї масового ураження, забезпечує військову фльоту США надійним джерелом енерґії, реаґує на ядерні й радіологічні надзвичайні ситуації у США і за кордоном.

Посольство США в Україні

Вифлеємська...

(Закінчення зі стор. 1)

– Вседержитель народжується від Пресвятої Діви Марії як немічне людське Немовля. Друга особа Пресвятої Трійці, Син Божий, стає Сином Людським, щоб зробити нас синами Божими по благодаті, щоб ми могли безбоязно, неосудно призивати Небесного Бога як Отця.

Син Божий сходить з небес, щоб всіх нас підняти до небес, щоб дарувати нам життя вічне, „бо благоугодно було Отцю, щоб у Ньому була вся повнота і щоб через нього примирити з Собою все, умиротворити через Нього, Кров'ю хреста Його, і земне, і небесне" (Кол. 1, 19-20). Син Божий принижується Своїм народженням, як пише апостол Павло: „Будучи образом Божим, принизив Себе Самого, прийнявши раба, зробившись подібним до людей, і з вигляду став як людина" (Флп. 2, 6-7) з безконечної любови до нас.

Сьогодні радіє небесне і земне, сьогодні „прийшла повнота часу" (Гал. 4,4), яку чекали віками, яка обіцяна Богом, сьогодні збулося сказане Господом через пророка, який говорить: „Ось Діва в утробі прийме й народить Сина, і наречуть ім'я Йому Еммануїл, що означає – з нами Бог" (Мт. 1,22). Ангели і люди духовно радіють. І сьогодні ми разом з Святою Церквою співаємо: „Христос народжується – славіте, Христос з небес – зустрічайте, Христос на землі – величайте" (ірмос 1-ої пісні канона Різдвяної утрені).

Світ, який після гріхопадіння Адама і Єви був оповитий смутком і темрявою, який втратив через гріх синівський зв'язок з Богом, сьогодні торжествує, бо Син Божий Своїм народженням знову відновлює людському родові шлях до примирення людини з Богом, шлях до всиновлення і обоження.

Більш як 2,000 років тому над світом засіяла нова Вифлеємська зоря, щоб показати шлях до новонародженого Христа Спасителя східнім мудрецям, які одні з перших, які прийшли привітати новонародженого Богочоловіка (Мт. 2,2). Вифлеємська зоря не була звичайною зіркою, тому що рухалась не так, як звичайні зорі на небосхилі, тільки зі сходу на захід, а навіть з півночі з Єрусалиму на південь до Вифлеєму, східні мудреці її бачили і вдень, і вночі, часами зірка щезала, а часами появлялася, щоб показати дорогу, а коли треба, й зупинялася, як над Вифлеємською печерою, де було Немовля (Мт. 2,9). Святий Іоан Золотоуст робить висновок, що це була не проста зоря, а невидима сила, яка прийняла образ зірки. Інші Святі Отці зазначають, що це був Архангел Гавриїл, який прийняв образ зірки, а після їх поклоніння і принесення дарів новонародженому Христу Спасителю у сні вже з'явився східним мудрецям в своєму дійсному образі, наказуючи їм не повертатися до Ірода.

Більш як 2,000 років тому Вифлеємська зоря привела мудреців зі Сходу поклонитися новонародженому Спасителеві, і сьогодні ця зоря привела всіх нас дорогою до храмів Божих, щоб поклонитися Тому, який Сам є „дорогою, правдою і життям" (Ів. 14,6) нашим. Вже понад 1,020 років ця Вифлеємська зоря освітлює шлях нашому Боголюбивому українському народові в Україні і за її межами. Цей шлях буття у Христі нашого народу був часами подібний до мучеників перших віків християнства. Понад 70 років сатанинська комуністична імперія хотіла підмінити світло Вифлеємської зорі безбожною червоною зіркою, але світло Вифлеємської зорі ніколи не зникало і не зникне зі шляху нашого народу, бо з нами Бог, який сьогодні народжується у Вифлеємі Юдейському.

Сердечно вітаємо всіх вас, наших братів і сестер по вірі і крові, в діяспорі і в Україні, з великим святом Різдва Господа і Спаса нашого Ісуса Христа і молимо, щоб благословення новонародженого Христа Спасителя перебувало над всіма вами завжди і повсякчас і на віки вічні.

В Христовій любові та з радісними вітаннями,

†Константин,
Митрополит Української Православної Церкви в США і в діяспорі;

†Іван,
Митрополит Української Православної Церкви в Канаді;

†Антоній,
Архиєпископ Української Православної Церкви в США;

†Іоан,
Архиєпископ Української Православної Церкви в діяспорі;

†Юрій,
Архиєпископ Української Православної Церкви в Канаді;

†Єремія,
Архиєпископ Південно-Американської Єпархії Української Православної Церкви;

†Іларіон,
Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

†Андрій,
Єпископ Української Православної Церкви в Канаді;

†Даниїл,
Єпископ Української Православної Церкви в США.

АМЕРИКА І СВІТ

Різдвяне звернення Папи Римського

ВАТИКАН. — У своїй традиційній різдвяній Службі Божій опівночі 24 грудня у Ватикані Папа Бенедикт XVI закликав до нових зусиль, щоб покласти край ненависті та насильству на Близькому Сході. Звертаючись до тисяч прочан на площі Святого Петра у Ватикані, Папа закликав до досягнення порозуміння між ізраїльтянами та палестинцями. Він сказав: „Подумаймо про місце, що зветься Вифлеємом, про землю, де жив Ісус, яку він так глибоко любив. Помолімося за те, аби на тій землі запанував мир, аби припинилося насильство і ненависть. Помолімося за взаєморозуміння, за те, щоб відкрилися серця і кордони". Папа Бенедикт XVI плянує відвідати Йорданію, Ізраїль та палестинські терени наступного року. *(Бі-Бі-Сі)*

Президент Дж. Буш привітав військових з Різдвом

КЕМП-ДЕЙВИД, Мериленд. — Президент Джордж Буш 24 грудня у своїй щорічній традиційній телефонічній розмові вітав військовослужбовців з Різдвом Христовим. Діючий та майбутній президенти США Дж. Буш та Барак Обама присвятили свої Різдвяні привітання військовим, які перебувають поза межами країни. Майже 300 тис. американських військових несуть службу далеко від своїх рідних. У радіопривітанні Президент Дж. Буш закликав американців пам'ятати жертви, на які йдуть військові заради захисту демократії. Дж. Буш особисто зателефонував кільком військовослужбовцям та привітав їх з Різдвом. Наступний Президент США Б. Обама теж віддав належне людям, які несуть службу в ім'я Америки. *(„Голос Америки")*

Економіка Куби переживає найважчий період

ГАВАНА, Куба. — Кубинська влада 29 грудня 2008 року заявила, що економіка країни переживає наразі найважчий період з моменту розпаду Радянського Союзу. 2008 рік приніс на Кубу декілька гураґанів, загальний збиток від яких склав близько 10 млрд. дол., а вартість продовольства, що імпортується, виросла більш ніж на 8 млрд. дол. Міністер економіки Куби Хосе Луїс Родріґес заявив, що з подібними труднощами влада не зустрічалася з часів „особливого періоду" на початку 1990 років, коли Куба залишилася без економічної підтримки СРСР. За словами Х.Л. Родріґеса, економіка острова зросла в 2008 році лише на 4.3 відс. замість 8 відс., як плянувалося. Представники кубинського парляменту схильні звинувачувати в уповільненні зростання економіки, перш за все, зовнішні чинники: стихійні лиха, торгове ембарґо і зростання цін на паливо і продовольство. Зняти торгові обмеження відносно Куби, які діють вже 46 років, закликали уряд США латиноамериканські провідники. Новообраний Президент США Барак Обама заявляв, що готовий скасувати обмеження на поїздки на Кубу родичів кубинців, що живуть у США, проте відмовлятися від ембарґо не має наміру. Наступного року міністерство економіки Куби прогнозує 6-відсоткове зростання. (*Укрінформ)*

Помер драматург Гарольд Пінтер

ЛОНДОН. — 25 грудня помер один з найвидатніших й найвпливовіших письменників XX ст., британський лавреат Нобелівської нагороди з літератури Гарольд Пінтер. Письменник, якому було 78 років, хворів на рака. Г. Пінтер був також актором і режисером, однак, найбільшої слави він зажив як автор сценаріїв. Він також прославився своїми політичними поглядами, особливо своїм протистоянням британській та американській зовнішній політиці. *(Бі-Бі-Сі)*

Пакистан перекидає війська на кордон з Індією

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. — Пакистан 26 грудня розпочав передислокацію своїх збройних сил у напрямку кордону з Індією. За словами очевидців, військові колони залишають територію на кордоні з Афганістаном і прямують на схід. Один з пакистанських посадовців на умовах анонімности повідомив, що невелику групу вояків, які не задіяні в антитерористичних акціях, перекидають на західній кордон країни. Міністерство закордоннних справ Індії заявило, що своїми діями Пакистан намагається відволікти увагу від угруповань, які Делі звинувачує в організації терористичних актів у Мумбаї минулого місяця. Міністерство попередило громадян Індії, що для них небезпечно перебувати у Пакистані. *(„Голос Америки")*

40 років тому було здійснено перший політ навколо Місяця

ВАШІНҐТОН. — 40 років тому, 26 грудня 1968 року, людина вперше здійснила політ навколо Місяця. Цю місію, напередодні Різдва, виконав екіпаж космічного корабля „Аполон 8". Своє перше повідомлення з місячної орбіти астронавти НАСА присвятили саме цьому християнському святові і зачитали цитату з Старого Заповіту: „На початку Бог створив Небо та Землю. І Земля була без форми і наповнення. І темрява була над землею. Святий Дух пролетів над поверхнею води, і Бог сказав: „Нехай буде світло!". Різдвяна радіотрансляція з орбіти була запланована на час, коли Землю повністю було видно з космічного корабля. Фото Землі мало ґрандіозний вплив на всіх людей, що їх побачили, включаючи самих астронавтів. З початку завданням екіпажу „Аполон 8" було перебувати 10 днів на земній орбіті. Але через напруження, пов'язане з холодною війною, це завдання ускладнилося до майже неймовірного. 40 років по тому обліт навколо Місяця залишається серед найбільших досягнень людства на шляху освоєння космосу. *(„Голос Америки")*

Пакистанці вшановують Беназір Бгуто

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. — Десятки тисяч пакистанців зібралися 27 грудня біля мавзолею колишньої прем'єр-міністра Беназір Бгуто, аби вшанувати її пам'ять у день першої річниці її загибелі. Церемонії у південному місті Гарі Куда Багш включали молитви, читання поезії вголос та промови. Б. Бгуто вбили під час самозгубного нападу у місті Равалпінді, неподалік Ісламабаду, після передвиборчого віча. Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун каже, що очікує проведення незалежного розслідування її смерти. Меморіяльні заходи збіглися в часі зі зростанням напружености у взаєминах між Індією та Пакистаном. Місцева поліція у Гарі Куда Вагші повідомила , що до міста прибуло близько 150,000 осіб. Натовпи зібралися довкола мавзолею, намагаючись торкнутися рукою труни Б. Бгуто. *(Бі-Бі-Сі)*

США заперечує участь своїх громадян у російсько-грузинському конфлікті

МОСКВА. — Посольство США в Росії 24 грудня заперечило участь американських найманців на боці Грузії в російсько-грузинському конфлікті в серпні 2008 року. У заяві прес-служби Посольства йдеться, що про факти будь-якої участи американських громадян у воєнних діях Посольство нічого не знає. Слідчий комітет при прокуратурі Росії повідомив 23 грудня, що має дані про участь найманців з низки країн, зокрема зі США, в бойових діях у Південній Осетії. (*Радіо „Свобода")*

Американці назвали найгірших політиків року

ВАШІНҐТОН. — Більшість американців вважають найгіршим політиком 2008 року губернатора штату Ілиной Рода Блаґоєвича. Такими є опубліковані в середу, 24 грудня, висліди опитування „CNN" та „Opinion Research Corporation". Найгіршим політиком його визнали 56 відс. опитаних. Друге місце дісталося колишньому колезі Р. Блаґоєвича зі штату Ню-Йорк Елійотові Спіцерові. У березні з'ясувалося, що Е. Спіцер користувався послугами повій, і йому довелося піти з губернаторської посади. На третьому місці – демократ Джон Едвардс, який у серпні був змушений визнати, що мав роман з працівницею свого передвиборного штабу Ріель Гантер. *(„Кореспондент")*

Ізраїль наніс удари по смузі Ґази

ЄРУСАЛИМ. — Згідно з останніми повідомленнями від 29 грудня, загинуло понад 360 бойовиків „Гамасу", щонайменше 62 цивільні особи і близько 900 поранено внаслідок ударів ізраїльської авіяції по смузі Ґаза. Удари нанесені по об'єктах екстремістського угруповання „Гамас", що контролює смугу, повідомило ізраїльське командування. Акцію провели у відповідь на реґулярні ракетно-мінометні обстріли Ізраїлю палестинськими бойовиками.

Прем'єр-міністер Ізраїлю Єгуд Ольмерт заявив, що бойові дії у випадку необхідности армія продовжить. Бойовики „Гамасу" 27 грудня випустили щонайменше 24 ракети. В поселенні Нетівот на півдні Ізраїлю загинула одна особа, шестеро були поранені. Військова акція, яку в суботу, 27 грудня, почав Ізраїль у смузі Ґаза, повинна покласти край ракетним обстрілам з боку палестинських бойовиків, вона не буде ні простою, ні швидкою, сказав міністер оборони Єгуд Барак. Військово-повітряні сили Ізраїлю атакували десятки штабів, вишкільних центрів і складів зброї, які використовують радикальні угруповання і поліція ісламістів у смузі Ґаза.

Кілька тижнів „Гамас" та інші терористичні організації атакували ракетами південь Ізраїлю. У відповідь Ізраїль розпочав свою акцію бомблення, щоб припинився обстріл південних селищ і військових баз.

У ночі 28 грудня ізраїльські літаки бомбардували ісламський університет, який є важливим культурним символом „Гамасу" та урядовий комплекс у Ґазі. Ізраїльські війська та бронетехніка дислокуються на кордоні зі смугою. Також 28 грудня ізраїльські літаки бомбардували тунелі, якими до смуги Ґаза з Єгипту таємно доставляють зброю. Рада Безпеки ООН закликала сторони конфлікту припинити насилля. Ізраїль оголосив особливий стан на півдні країни і розпочав мобілізацію резервістів. Міністер оборони Є. Барак заявив, що не виключена сухопутна акція у смузі Ґаза – з метою покласти край ракетним обстрілам. Міністер закордонних справ Ціпі Лівні 29 грудня сказала, що головна мета - звільнити ізраїльських громадян від чотирьох років палестинських ракетних нападів.

Раніше, у суботу, 27 грудня, Держсекретар США Кондоліза Райс заявила, що угруповання „Гамас" несе відповідальність за нещодавнє припинення перемир'я і новий спалах насилля у смузі Ґаза. К. Райс закликала негайно відновити перемир'я між Ізраїлем і „Гамасом".

З заявою про те, що Ізраїль має право на самозахист, виступила канцлер Німеччини Анґела Меркель. Однак, ісламський світ загалом засудив атаки Ізраїля на палестинські території. Антиізраїльські протести відбулися у понеділок, 29 грудня 2008 року, в країнах Близького Сходу та інших частинах світу. Білий Дім закликає до припинення нового спалаху збройного конфлікту на Близькому Сході. Водночас, у заяві уряду Президента Джорджа Буша мовиться, що „Гамас", який відмовився продовжити перемир'я з Ізраїлем, „знову показав своє справжнє обличчя як терористична організація". США підкреслюють, що „Гамас" постійними обстрілами прикордонних районів Ізраїлю сам спричинив ізраїльські кроки у відповідь. „Гамас" відмовився відновити перемир'я, яке тривало шість місяців. *(Радіо „Свобода")*

ДОВІДКОВЕ БЮРО

Про статус закордонного українця

Генеральне консульство України в Ню-Йорку надіслало до „Свободи" інформаційні матеріяли щодо статусу закордонного українця та можливості його отримання. Подаємо виклад Закону України „Про правовий статус закордонного українця".

Українська держава сприяє розвиткові національної свідомости українців, які проживають за межами України, зміцненню зв'язків з батьківщиною та поверненню їх в Україну, дбає про задоволення національно-культурних потреб українців, які проживають за межами держави.

Закордонним українцем є особа, яка є громадянином іншої держави або особою без громадянства, походить з України або має українське етнічне походження – належить сама або її предки до української нації та визнає Україну батьківщиною свого етнічного походження.

При Кабінеті міністрів України утворена Національна комісія з питань закордонних українців, яка приймає рішення про надання, відмову або припинення статусу закордонного українця.

Заяви на отримання статусу закордонного українця подаються до закордонних дипломатичних установ України або безпосередньо до Міністерства закордонних справ України.

Національна комісія розглядає заяви впродовж 90 днів з дня реєстрації заяви.

У разі позитивного рішення комісія видає особі посвідчення встановленого зразка. У разі відмови видається копія відповідного рішення комісії. У такому випадку за особою залишається право повторного звернення до комісії.

Кабінет міністрів України розробляє і затверджує програму повернення та облаштування закордонних українців в Україні. Верховна Рада України щорічно передбачає кошти для виконання цієї програми в Державному бюджеті України.

Умовами надання статусу закордонного українця є українська самоідентифікація; українське етнічне походження або походження з України; письмове звернення щодо бажання мати статус закордонного українця; досягнення особою 16-річного віку; відсутність громадянства України.

Українське етнічне походження або походження з України заявник підтверджує відповідними документами або свідченнями громадян України, закордонних українців чи громадських організацій закордонних українців.

До заяви про надання статусу закордонного українця додається пашпорт або документ, що його замінює; документи чи свідчення, які підтверджують українське етнічне походження або походження з України.

До документів може бути додано характеристику-клопотання громадської організації закордонного українця, членом якої є заявник.

Посвідчення закордонного українця є документом, що засвідчує цей статус, але не замінює пашпорт. До посвідчення вносяться разом з фотокарткою прізвище та ім'я чи імена; дата та місце народження; громадянство чи наявність статусу особи без громадянства; країна постійного проживання. Ці дані вносяться українською мовою.

Посвідчення видається на 10 років з подальшою його перереєстрацією.

У разі зміни імені, прізвища, громадянства власник посвідчення протягом шести місяців зобов'язаний повідомити про це Міністерство закордонних справ України або дипломатичне представництво чи консульську установу України за кордоном. У такому випадку особі видається нове посвідчення.

У разі втрати посвідчення Національна комісія видає дублікат. За оформлення посвідчення або його дубліката встановлюється плата.

Підставою для відмови у наданні статусу закордонного українця особі є дії, вчинені особою, які суперечать інтересам національної безпеки України; подання неправдивих даних або підроблених документів; порушення інших вимог, передбачених Положенням про надання та оформлення посвідчення закордонного українця.

Дія статусу закордонного українця припиняється у разі подання особою відповідної заяви з дня її реєстрації у Національній комісії; у разі набуття закордонним українцем громадянства України; якщо цього статусу було набуто внаслідок подання неправдивих даних або підроблених документів; якщо протягом шести місяців з дня зміни імені, прізвища, громадянства або місця проживання особа не повідомила про це Міністерство закордонних справ України або дипломатичну установу України за кордоном; якщо особа вчинила дії, зазначені у статті 6 цього Закону. Рішення про припинення статусу закордонного українця може бути оскаржено у Національній комісії.

Закордонні українці – громадяни держав, з якими Україна має візовий режим, мають право на безкоштовне оформлення багаторазової візи для відвідання України без надання відповідного запрошення терміном дії на 5 років на підставі посвідчення закордонного українця.

Закордонний українець може іміґрувати в Україну для постійного проживання за умови отримання в установленому законом порядку дозволу на іміґрацію для постійного проживання поза межами квот на іміґрацію. Положення цієї статті поширюються також на подружжя закордонного українця та його дітей у разі їх спільного в'їзду та перебування на території України.

Закордонний українець, який перебуває в Україні на законних підставах, користується такими ж правами і свободами, а також має такі самі обов'язки, як і громадянин України, за винятками, встановленими Конституцією, законами України чи міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

(Закінчення на стор. 11)

ТОЧКА ЗОРУ

Яка ефективність наших пам'ятників у Вашінґтоні?

Р. Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – Усі прийшли – єрархи й єреї, посли, посадовці і законодавці, і прості платники податків та емерити, і представники усіх чотирьох іміґраційних хвиль та столичні тубільці – на освячення ґрунту під ще один пам'ятник у Вашінґтоні. Наш.Пам'ятник жертвам Голодомору. На одній з центральних площ американської столиці.

Властне, пам'ятник не буде наш. Американцям поставити ще один пам'ятник у Вашінґтоні майже неможливо. Є винятки (пам'ятник Мартину Лютерові Кінґові), і є винятки, коли надходять особливі просьби з інших країн – в цьому випадку з України.

Ще два роки тому Конґрес задоволив просьбу України поставити у Вашінґтоні пам'ятник, який мав би нагадати страшний Голодомор-геноцид проти українського народу на початку 1930-их років.

Пам'ятник мав стояти на федеральній землі у столиці, і для цього пішло понад два роки, щоб узгіднити місце для нього. (Одне з запропонованих місць було в сусідстві бензинової станції російської нафтової компанії „Лукойл" – щоправда, при в'їзді до престижного району Джорджтавн, але українська сторона відкинула цю пропозицію).

Після узгіднень з різними комісіями, які дбають про пристойний вигляд столиці, Україна дістала трикутник федерального ґрунту поблизу головної залізничної станції і поштового музею – майже через вулицю від площі Колюмба. Місце непогане, значно краще, ніж те, де знаходиться новий пам'ятник жертвам комунізму. (Щоб подивитись на нього зблизька, треба йти пішком декілька кварталів; запаркувати машину там нелегко.) Але біля майбутнього пам'ятника жертвам Голодомору про великі заходи можна забути.

Цей трикутник знаходиться біля головних маґістралей міста – Масачусетс-авеню і вулиці Норт Капітоль, на яких завжди великий рух автомобілів, так що присутні не могли б розсипатись на вулиці біля пам'ятника і заблокувати рух.

На освяченні площі 2 грудня 2008 року не було надто багато присутніх, усі вмістились на площі-трикутнику. Американська Україна відзначала 50-річчя Голодомору у 1983 році на столичному майдані (National Mall), і тоді з'їхалось 15 тис. народу. Такої кількости біля майбутнього пам'ятника жертвам Голодомору не вмістити.

Під час соборного посвячення землі, яке вели владики і священики католицької й православної українських церков і під час виступів дружини українського Президента Катерини Ющенко, українських дипломатів, жертв голоду, законодавців і високих службовців, які уможливили виділення ділянки під пам'ятник, мене переслідували слова Тараса Шевченка з вірша „За байраком байрак":

Наносили землі
Та й додому пішли,
І ніхто не згадає.
Нас тут триста, як скло,
Товариства лягло!
І земля не приймає...

Правда, тут не йшлося про висипання могили. Могили – справжні братські й символічні – вже пережились. Ще тільки на деяких наших відпочинкових оселях стоять символічні могили. Така ж символічна стояла в нашому Ді-Пі таборі в Міттенвальді. Її висипали таборяни без вагань і застережень, біля церкви.

Через кілька років, коли я заїхав до Міттенвальду, табір знову був казармами німецького полку горян, нашу могилу знесли, а церква повернулася в казармовий ґараж, як це було за Третього райху. Все як колись, тільки металевий орел вже не тримав в кігтях свастики.

У Вашінґтоні будуємо не могилу, а пам'ятник з великої брили каменя, або купи бронзи. Проєкту ще немає. Над ним мають працювати в Україні, адже пам'ятник буде український!

І все мені в голові крутяться Шевченкові рядки: „Наносили землі та й додому пішли, і ніхто не згадає...". Коротко кажучи, я не переконаний, що у Вашінґтоні треба пам'ятника Голодомору.

Що, я – проти висвітлення болючої правди про Голодомор?! Навпаки, я обома руками голосую за розголошення злочину-геноциду 1932-1933 років. Але німий пам'ятник цього не зробить!

Влітку я здійснив експеримент, щоб перевірити наявність пам'ятників як засобів інформації. Ні, це не був науковий експеримент, але практичний. Я його задумав після того, як голова комітету пам'ятника голодомору у Вашінґтоні Михайло Савків, тодішний президент Українського Конґресового Комітету Америки, з захопленням розповідав на зустрічі в Посольстві України про те, що одне з можливих місць під український пам'ятник була площа на перехресті Пенсильванської авеню і 18-ої вулиці, де є будинки Світового банку і Міжнародного валютного фонду, де працюють громадяни усіх країн-членів Організації Об'єднаних Націй. Проходячи попри пам'ятник, – доводив М. Савків, – співробітники цих міжнародних установ довідаються про Голодомор в Україні.

Мій експеримент: я вибрав один з найбільш центральних пам'ятників у Вашінґтоні – Казимирові Пулаському, польському й американському героєві, який воював за незалежність англійських колоній в Америці.

Пам'ятник стоїть на т. зв. Федеральному трикутнику, напроти Торговельного центру ім. Рейґана, біля Старої пошти, перед Національним театром.

Я купив канапку й напій і сів на одній з лавок довкола пам'ятника К. Пулаському на принаймні 20 хвилин, обідаючи. Крім мене, ще з десяток людей сиділи на лавках, а за весь цей час з 60 перехожих пройшли попри пам'ятник. Ні одна особа, з тих, що сиділи і з тих, що переходили – крім мене –

(Закінчення на стор. 11)

„Не погіршити те, що маємо“

Президент України Віктор Ющенко під час грудневого виступу на телеканалі „ICTV“ за темою „Розмова про майбутнє“ визначив головне завдання влади на 2009 рік: „Не погіршити те, що маємо“. Можливо, цей вислів стане афоризмом, з яким третій Президент України ввійде в історію.

Яким буде новий рік в Україні? На грудневому засіданні уряд прийняв постанову про уточнення основних макропоказників економічного і соціяльного розвитку України на 2009 рік. В основу прогнозу покладено оптимістичний сценарій розвитку економіки. Зокрема передбачається зростання валового продукту, уповільнення інфляції внаслідок скорочення або суттєвого уповільнення зростання внутрішніх цін.

Інакше оцінює майбутнє України Міжнародний валютний фонд, який спершу прогнозував падіння української економіки 2009 року на 3 відс. після очікуваного зростання на 6 відс. 2008 року, але погіршив прогноз до рівня 5 відс.

У фінансовій сфері та економіці відчутна світова криза. Спад промислового виробництва сягнув у листопаді 28.6 відс. – головним чинником через скорочення металюрґійного експорту. У 2009 році посилиться невиконання місцевих і центрального бюджету через те, що уряд не має можливости покрити дефіцит державного бюджету на 2008 рік, оскільки не існує доступу до ринків фінансування. Інфляція очікується більше 20 відс. Дешевшає гривня: 17 грудня вартість доляра в обмінних пунктах Києва сягала 9.20 грн., евро – 13 грн. Високі темпи зростання безробіття.

За традицією, експерти порівнюють справи в Україні з Росією, якій вони прогнозують катастрофу. Удар світової кризи найсильніше відчують ті держави, економіка яких значною мірою залежить від експорту, особливо сировинного, а в Росії експорт на 90 відс. складається з сировини: нафти, природного газу, металу, лісу. Виробництво скорочується практично в усіх галузях російської промисловости. Податкові збори в Росії скоротились удвічі, бюджет став дефіцитним. Якщо до цього додати високу інфляцію та недовіру росіян до національної валюти, що змушує їх переводити рублі в доляри і евро, то можна констатувати, що російська економіка сьогодні стрімко падає. Але це позначиться і на економіці України, пов’язаної з російським ринком.

Президент України В. Ющенко переконаний, що для подолання кризи необхідно поліпшити інвестиційний клімат, у парляменті найближчим часом ухвалити ряд законів антикризового характеру.

Тим часом українська громадськість сповнена ініціятив. На Львівщині 2009 рік оголошено роком Карпат. Відповідну декларацію поряд з львів’янами підписав віце-маршалек Підкарпатського воєводства Польщі Станіслав Байда.

Партія зелених України пропонує оголосити 2009 рік роком екологічної безпеки, щоб спільними зусиллями держави й громадянського суспільства вибудувати нову, раціональну й збалянсовану політику в інтересах нинішніх і майбутніх поколінь.

Новий рік є роком Бика – це другий рік 12-річного циклу за східнім календарем. Бика (вола) вибрали другим серед тварин за його чуйність, величезну доброту і працьовитість. Бик відрізняється мовчазною стриманістю, повільністю, але точністю і методичністю. Під цими зовнішніми ознаками ховається ориґінальний розум і високий інтелект. Бик не терпить нововведень, які турбують його спокійний дух. Одна з найголовніших рис Бика – турбота про сім’ю.

Будемо вірити, що згідно з цими характеристиками у 2009 році в Україні пануватимуть спокій і ретельна праця, а в сім’ях – злагода і любов.

СІЧЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Від колективізації до пашпортизації

Перші дні 1933 року в Україні були сповнені тривоги: 27 грудня 1932 року в СРСР було впроваджено єдину пашпортну систему, і вже не можна було виїхати з села, змінити місце проживання у місті. Пашпорти селянам на видавалися, і вони були знову повернені в стан кріпацтва, змушені працювати лише в місцевому колгоспі.

Цей стан було скасовано тільки у 1974 році.

У містах поряд з загальною пашпортизацією впроваджено прописку за місцем проживання з відповідною печаткою в пашпорті. Прописка поділила населення на категорії відповідно до значення міст. До першої категорії належали тільки Москва і Ленінград, до другої – великі промислові центри – Київ, Харків, Дніпропетровськ та ін., до третьої – обласні центри і робітничі поселення на Донбасі, до четвертої – районні центри. На прописку в населеному пункті певної категорії треба було мати дозвіл відповідних органів влади.

Такий дозвіл вирішальною мірою залежав від категорії пашпорта, бо цей документ мав номер, за яким відразу було видно, хто є хто. Моїй мамі після 10-річного ув’язнення в Сибіру видали пашпорт з таким номером, що одного погляду на нього було достатньо для рішучої відмови у наданні праці за її вчительським фахом, а відвідання Києва стало нездійсненною мрією. Також у пашпортах були таємні позначки для осіб „соціяльно-шкідливих“ і „соціяльно-небезпечних“. У кожній області пашпорти мали інші водяні знаки.

Під час масових репресій органи НКВД дістали підставу до арешту особи, якої не заставали за місцем прописки. Таку людину звинувачували у перебуванні на нелеґальному становищі. Найчастіше перед арештом людині відмовляли у прописці в містах вищої категорії, а коли вона виїздила до меншого міста, там її арештовували. Історик Сергій Білокінь у книзі „Масовий терор як засіб державного управління в СРСР“ наводить приклад з двома ченцями Києво-Печерської лаври, яким в столиці було відмовлено у виданні пашпортів, а коли вони виїхали до приміського Ірпеню, там їх у 1934 році арештували і відправили в північні табори.

У 1933 році пашпортів не давали також позбавленим виборчих прав колишнім підприємцям, дворянам, іншим представникам „старого світу“.

Влада заявила, що пашпортизація впроваджена з метою „очищення міст від куркулів, кримінальних та інших антисоціяльних елементів, які там переховуються“.

Населення відразу ж відчуло загрозу пашпортизації. Люди намагалися жити в столицях без пашпортів і прописки, але це негайно призвело до репресій проти таких порушників.

Першим на таке „саботування“ пашпортизації звернув увагу Кремля під час перепису населення в 1937 році керівник облікової служби Іван Краваль, який був негайно розстріляний.

Кожен повинен мати працю, а праця залежала від пашпорту. Пашпортизація дала владі гнучку систему реєстрації населення, його поділу за соціяльним станом і посилення контролі за ним тих каральних органів, які невдовзі надали репресіям нечуваних розмірів.

Л. Хм.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо про Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Журнал „Патріярхат" – між минулим і майбутнім

Читачі „Свободи", певна річ, – це люди, котрі цікавляться багатьма і дуже різними темами, але дві з них належать до надбуденного, вищого зацікавлення кожного члена громади: це наша національна ідентичність і наша українська релігійність. Вони, ці дві теми, ці два фундаменти нашого існування, ніби творять протилежні береги життєвої ріки, але насправді надають їй сутнісний сенс – поєднують земне, минуще з небесним, вічним.

Тому я цілком певна, що це моє звернення не потребує довгих пояснень, і я також певна, що серед читачів „Свободи" знайдеться багато людей, котрі не тільки зрозуміють порушену нижче справу, але й допоможуть вирішити її.

Маю на увазі становище загальновідомого в громаді журналу „Патріярхат", який до 2002 року виходив у Ню-Йорку, а тоді редакція перебралася до Львова. Перебралася, щоб, по-перше, у незалежній Українській державі розширити читацьку авдиторію і, по-друге, щоб можна було, з закономірним збільшенням передплатників, розв'язати проблему фінансового утримання цього унікального видання, принаймні значно зменшити гостроту цієї проблеми.

Щось нам вдалося, щось – ні. На мій погляд, дуже поважний крок вперед зроблено в головному: журнал збагатився новими авторами, новими рубриками і тематичними розділами, на його сторінках ширше і глибше висвітлюється історія і сучасне життя не тільки Української Греко-Католицької Церкви, але й інших християнських конфесій, порушуються і докладно обговорюються преважливі богословські питання, рецензуються найпомітніші видання, присвячені Церкві і духовним проблемам. При цьому журнал зберігає першоджерельну ідейну домінанту, визначену у знаменитому і безцінному „Завіщенні" Патріярха Йосифа про Помісну Українську Церкву.

Невеличкий, але досить вдало підібраний склад редакції (головний редактор – Петро Дідула, літературно-мовний редактор – Лілія Петрович, відповідальний за розповсюдження – Олекса Медик) поставив перед собою гідну мету – перетворити „Патріярхат" у видання, яке матиме жвавий попит в кожній християнській родині України і, звичайно ж, у західній і східній українських діяспорах. Допоможімо ж їм, дорогі читачі „Свободи", здійснити цю мету. Редакція досі не має бодай номінально придатного для праці приміщення, редактори туляться за одним столом. Ці труднощі змусили мене нещодавно, у жовтні, поїхати до Львова, щоб скласти власну думку про становище „Патріярхату" і про способи виходу зі скрутної ситуації. Серед найперспективніших варіянтів, з якими мене ознайомили, – придбання кімнати. На це потрібно зібрати 49 тис. дол.

Точка зору Патріярхального Товариства на цю справу – ясна, і з нею, я певна, погодяться усі читачі „Свободи": журнал „Патріярхат" повинен розвинутися в Україні до тієї міри, щоб стати самоокупним. Для цього потрібно збільшити кількість передплатників до 8 тис. Це цілком можливо, але тільки у випадку, що редакція одержить нормальні умови для творчої праці.

Станьте щедрими жертводавцями для „Патріярхату"! Зробите це – виконаєте національний і християнський обов'язки. Запевняю вас з усією відповідальністю, що теперішній „Патріярхат" вартує мати багато передплатників у США та Канаді. Річна передплата в США і Канаді – 25 дол. Щоб передплатити журнал (а це буде чудовим подарунком) для читача в Україні (20 дол.) треба подати ім'я та адресу

У справі пожертв прошу звертатися до головного адміністратора журналу в США Василя Никифорука: „The Patriarchate" P. O. Box 285, Cooper Station, New York, NY, 10276.

Рома Гайда,
голова Українського Патріяхального Товариства в США,
Істон, Конектикат

Мене огорнула радість

Після прочитаного в рубриці „Сатиричним пером" памфлету Олега Чорногуза „Чому я не хочу в НАТО" (ч. 46) мене огорнула радість, що автор пізнав причину прикрої заскорузлости, чи, я назву, „недуги", і порадив, як позбутися цієї хвороби. З прочитаного постав мій вірш „Чому і як".

Вже пів століття радію кожній появі „Свободи", в якій так багато змістовного матеріялу! Це завдяки редакторам, що вміло готують усі сторінки часопису. Від Петра Часта я часто вчуся. Мені вагоме кожне його слово. Щасти всім, що співпрацюють зі „Свободою", зокрема новим журналістам та письменникам з України.

Ярина Зоряна-Гуцал,
Мейпл-Гров, Мінесота

Це така велика несподіванка

Хочу подякувати „Свободі" за публікацію моїх спогадів „Довгий шлях до рідної мами". То була велика для мене несподіванка. Велике спасибі редакції та редактору, який потрудився і відредагував мову, і за те, що редакція вирішила помістити ці спогади в шановній газеті на своїх сторінках. Я став передплатником газети „Свобода" від того часу, як на сторінках „Свободи" раз на місяць почали друкувати сторінку Фундації ім. Івана Багряного.

Микола Підлісний,
Оро Стейшен, Канада

З Москви тече „каламутна водичка"

Українська приповідка каже: „В каламутній водичці рибка ловиться"... Я не знаю, бо я не є рибак. Але я пережив Голодомор-геноцид в Україні в 1932-1933 роках. Що це має спільного з „каламутною водичкою"? Я поясню. В Україні XX ст. було два голоди і один Голодомор.

Голод може бути з різних причин – з неврожаю, повені, посухи, хвороби рослин, через сарану, війни і т. д. Коли в державі стається голод з природних причин, тоді нормальний уряд держави намагається допомогти своїм людям, закуповуючи збіжжя та інші продукти в інших країнах, або бере продовольство з сільськогосподарських запасів і тим самим рятує своїх людей.

А що ж було в Україні в 1932-1933 роках? Якраз навпаки! У людей забрали продовольство насильно і пляново.

Тепер ті, які створили в Україні штучний Голодомор, кричать на повний голос в Росії і навіть в Організації Об'єднаних Націй, заперечуючи його, щоб не допустити до визнання світом Голодомору – геноцидом українського народу. Хоч багато держав вже це зробили і ми їм за це вдячні.

Росія, та й дехто в Україні, зокрема комуністи і мало поінформовані „політики", змішують голоди 1921-1922 і 1946-1947 років з Голодомором-геноцидом 1932-1933 років. Щоб була „водичка каламутна"...

Кому ж це вигідно? Звичайно, Москві і комуністам, бо вони тоді кажуть: „Яка різниця, адже люди мерли з голоду і тоді".

Я пережив Голодомор в Україні і співчуваю всім, хто пережив голод будь-де. І завжди, в міру моїх можливостей, їм допоможу.

Яка різниця між голодом і Голодомором? Українців нищила голодом комуністична еліта тільки тому, що вони були українці. Нищили ж пляново – Голодомором. Це геноцид! А чи померло тоді п'ять, сім чи 10 млн., це не робить різниці, бо не кількість робить геноцид, а причина смерти і хто, чи що зробило ту причину.

Дякуючи таким організаціям, як „Меморіял" в Україні, Дослідницько-документаційний центр в Торонто і Ліґа Українців Канади, які мають і зберігають багато автентичних совєтських документів, книг, свідчень свідків і фільмів про Голодомор, ми і цілий світ може легше зрозуміти, що є голод і чому Голодомор був геноцидом.

Не даймо зловитися знову на ідеологічні гачки „дружби", слов'янства, „двох офіційних мов", „братніх народів", „спільної історії", бо вони є лише „каламутною водичкою", яка тече з Москви.

Микола Латишко,
Етобіко, Канада

А реґіонали – проти

Відзначення цього року в Києві на загальнодержавному рівні 75-річниці Голодомору 1932-1933 років дало великий поштовх не тільки для вшанування пам'яті жертв геноциду української нації в усіх реґіонах України, але й утвердило страхіття цього комуністичного злочину в свідомості мільйонів українців. У період цих відзначень було відкрито пам'ятники жертвам Голодомору в Одесі, в селах Житомирської, Вінницької та інших областей.

У Львові Молодіжний націоналістичний конґрес организував акцію „Ми не забули" біля стін Консульства Росії, вимагаючи від Москви визнати Голодомор геноцидом української нації. Харківська Спілка Української Молоді випустила компакт-диск з тисячами зібраних свідчень очевидців, їх фотографіями, а також фільмами і книгами про Голодомор.

В кінотеатрах України показано прем'єру документального фільму Сергія Буковського „Живі", який розповідає про українську трагедію Голодомору 1932-1933 років. Ініціятором створення цього фільму був Президент України Віктор Ющенко.

Вперше видано в Україні зібрання праць відомого американського дослідника Голодомору 1932-1933 років Джеймса Мейса. Навіть Українська Православна Церква Московського патріярхату засудила Голодомор.

Саме в період, коли Україна і весь світ відзначали 75-річчя Голодомору, Партія Реґіонів при активній підтримці Москви организувала у Дніпропетровську так звану „науково-практичну конференцію", на якій ревно виступали противники визнання Голодомору, які доводили, що голоду не було в Україні. Ось як протиставили себе реґіонали українській нації в питанні страшної траґедії.

У той же час світ визнав Голодомор в Україні 1932-1933 років. Близько 20 країн визнали Голодомор геноцидом української нації. Папа Римський Бенедикт XVI молився за жертви Голодомору в Україні. Вселенський Патріярх Варфоломій I надіслав послання українському народові з нагоди 75-ої річниці Голодомору.

В столиці Хорватії – Заґребі відбулася презентація книги „Геноцидний злочин тоталітарного режиму в Україні 1932-1933 років – Голодомор".

Відкриті лекції про Голодомор 1932-1933 років в Україні відбулися в Угорщині. Тут також презентовано документальну виставку, присвячену 75-річчю Голодомору. У Варшавському університеті було відкрито виставку „Голодомор 1932-1933 років в Україні".

У французькому місті Ольцгаймі, поблизу Страсбурґа, встановлено меморіяльний знак у пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні. Так що гасло „Україна пам'ятає – світ визнає!" виправдолося, бо все більше людей в світі переконуються у народовбивстві голодом української нації.

Петро Твардовський,
Клівленд, Огайо

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ГОЛОДОМОР 1932-1933 РОКІВ В УКРАЇНІ

Відзначення 75-річчя Голодомору

ЮТИКА, Ню-Йорк

30 листопада 2008 року в авдиторії Української греко-католицької церкви св. Володимира Великого була відслужена екуменічна Панахида за невинні душі українців, які загинули в Україні під час Голодомору в 1932-1933 роках. Панахиду відправляли о. Іван Семко – парох Української православної церкви св. Покрови в Геркімер, та о. Михайло Бундз – настоятель Української греко-католицької церкви св. Володимира Великого в Ютиці. Співали православні хористи, а присутні їм допомагали.

Після Панахиди почалась поминальна програма під кличем „Світлій пам'яті українців, померлих під час Голодомору 1932-1933 років, присвячуємо". Ведучими програми були Слава Наконечна та Оксана Кашицька. Хвилиною мовчанки вшановано душі загиблих з голоду, а члени Ютицької симфонічної оркестри Тарас Богач (скрипка) й Євген Мацьків (віоля) грали в той час, як на сцену вийшли діти у вишиванках, з засвіченими свічками. Дует виконав „Мелодію" Мирослава Скорика, „Вокаліз" Сергія Рахманінова та „Мелодію" Джона Віліямса.

На тлі музики С. Наконечна заспівала „Свічу", а коли до неї долучились Катруся Мельник, Христя Ликтей, О. Кашицька, то при звуках гітари Ірини Юравич вони заспівали „Зроніть сльозу". Після декламацій Калини Мельник, Андріяни та Роксоляни Ткачук, К. Мельник розповіла про Голодомор, а присутні заспівали „Боже Великий Єдиний". На завершення Ярослав Ликтей виголосив коротку промову про Голодомор. Гарну виставку матеріялів про трагедію України влаштували Осип Ліщинський і Василь Рабарський.

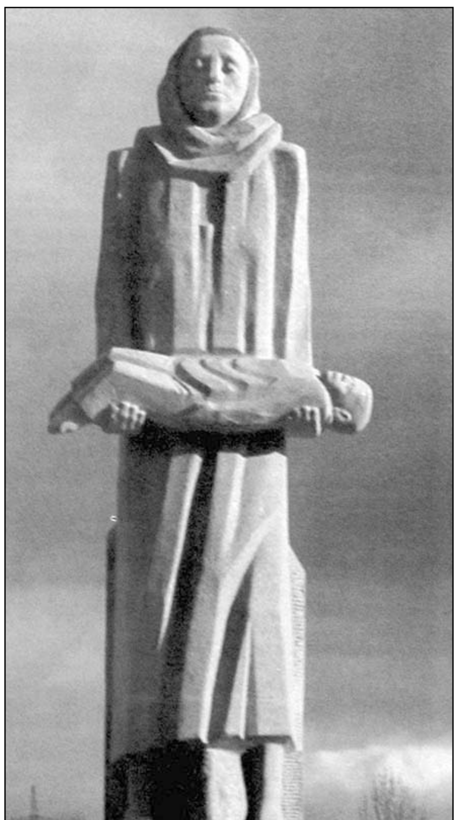
Щоб поінформувати американську молодь про Голодомор, Володимир Літинський і Михайло Герець з дружиною Аллою працювали з редакцією підручника з цієї теми, а Я. Ликтей і Богдан Рабій попросили радного штату з ютицької Округи Емлина Ґрифита, щоб він проголосував за включення підручника в навчальні програми Ню-Йорку та за виділення відповідних фондів на видання підручника „Голодомор в Україні" з проклямацією Президента Рональда Реґена. Весь світ повинен знати про український Голодомор, щоб він ніколи не повторився.

Ярослав Ликтей

На відзначенні 75-ліття Голодомору вокальний квартет в Ютиці (зліва): Ярослава Наконечна, Ірина Юравич, Катруся Мельник, Христя Ликтей і Оксана Кашицька.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Пам'ятник жертвам Голодомору в Дніпропетровську.

На відзначення 75-ліття Голодомору в областях України складено „Національну книгу пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні", до якої включені місцеві архівні документи, свідчення очевидців, поіменно названі жертви репресій. Таку роботу виконано і в Дніпропетровській області, на яку за даними обласної державної адміністрації припадає 70 відс. з усієї кількости зареєстрованих тоді в Україні смертей. Для збору матеріялів було створено 1,200 пошукових учнівських груп, котрі зібрали понад 9,000 свідчень, які розмістилися на 1,248 сторінках книги.

Зокрема великий обсяг праці виконали дослідники під керівництвом професора-історика о. Юрія Мицика з Української Православної Церкви Київського патріярхату. Свідчення тих, хто вижив, склали п'ять томів, кожен із яких має понад 300 сторінок. Останній том видано у 2008 році. Організаторами цієї праці були Національний університет „Києво-Могилянська академія", Інститут української археографії та джерелознавства ім. Михайла Грушевського Національної Академії наук України, Канадський інститут українських студій Альбертського університету та Українсько-канадський дослідно-документаційний центр.

Найвищого рівня – і друге видання: „Голодомор 1932-1933 років в Україні. Документи і матеріяли", яке побачило світ 2007 року в Києві в рамках благодійної програми „Уроки історії" Міжнародного благодійного фонду „Україна-3000". У книзі обсягом 1,128 сторінок зібрано 681 автентичне джерело з історії українського Голодомору, в тому числі документи найвищих органів Комуністичної партії і місцевих партійних і радянських органів, суду, прокуратури та міліції. Унікальна збірка містить також листи, скарги, заяви, прохання селян, які страждали від голоду; матеріяли закордонних дипломатичних представництв і еміґрантських організацій, а також свідчення очевидців.

Значна частка цих матеріялів стосується Дніпропетровської области. Документ ч. 511 свідчить, що лише за один тиждень наприкінці лютого 1933 року на залізничному вокзалі від голоду та виснаження померло 35 осіб. А постанова бюро Дніпропетровського обласного комітету Комуністичної партії свідчить, що спостерігається „велике накопичення хлібних вантажів на станції та пристані Дніпропетровська – на пристані 2,900 тонн, на станції 3,700 тонн".

Жорстоким ударом по селу була постанова уряду від 7 серпня 1932 року, яка впроваджувала лише „за п'ять колосків", піднятих з землі після збирання врожаю, якщо не розстріл з конфіскацією усього майна, то позбавлення волі на 10 років. У Дніпропетровській області за цим законом з початку збирання врожаю до 1 листопада 1932 року було засуджено 3,973 селян (з них – до розстрілу 112), а наступного місяця, до 5 грудня, – 1,242 особи (в тому числі до розстрілу – 62).

Понад 700 дітей взяли участь в обласній виставці дитячих малюнків „Жалоба серця", присвяченій тим, хто загинув у 1932-1933 роках. Малюнки 50 переможців поміщено у каталозі, який не можна розглядати без хвилювання – серце проймає щем.

До жалобних днів були видані й інші книги. В газетах було опубліковано багато статтей, присвячених трагічним подіям. Але автори цих статтей принципово розмежовані за ідеологічними установками нинішнього суспільства в Україні: половина – національно-демократична, друга половина – зорієнтована на повернення в неоімперію під крило Росії.

Показовою є позиція керівництва Партії Реґіонів та інших „опозиціонерів". На День жалоби 22 листопада було заплановано виконання реквієму в Оперному театрі та відкриття монументу з участю Президента України на місці масового поховання загиблих в 1932-1933 роках. Реквієм в Оперному театрі був прем'єрним виконанням симфонії-реквієму для хору, солістів та оркестри сучасного українського композитора Олександра Яківчука із символічною назвою „Тридцять третій". Чудове виконання трагічної музики (дириґент Заслужений діяч мистецтв України Володимир Гаркуша) щемило душі представників громадськости, які з'їхалися з усієї области. Молитовний фінал слухали стоячи. По тому була хвилина мовчання, яка об'єднала усіх, хто вважає себе громадянином Незалежної України. О 4-ій год. того ж дня усі запалили свічки пам'яті.

„Опозиціонери" вирішили зібратися окремо (в тому ж Оперному театрі, в той же день, але в інший час) для свого реквієму під егідою Московського патріярхату, для чого з Москви спеціяльно приїхав дириґент.

Щодо участі у відкритті монумента, то священикам Московського патріярхату дозволили молитви читати і співати, але згадувати лише голод, не Голодомор. В урочистостях брали участь голова обласної адміністрації Віктор Бондар та посадник Дніпропетровська Іван Куліченко, а от голова обласної ради подію проігнорував, бо він – в опозиційній партії.

Володимир Єфимов

Хвилина мовчання після виконання „Реквієму" (в центрі – дириґент Володимир Гаркуша).

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Доброчинний бенкет в Дітройті на підтримку УКУ

Члени Комітету приятелів Українського Католицького університету з ректором універстету о. д-ром Борисом Ґудзяком (сидить п'ятий зліва).

ДІТРОЙТ, Мишиґен. — 16 листопада, в Українському культурному центрі у Ворені за сприяння Комітету приятелів Українського Католицького університету (УКУ), головою якого є д-р Борис Легета, відбувся доброчинний бенкет на підтримку університету.

Бенкет розпочав вступним словом і молитвою Почесний голова Комітету приятелів УКУ о. декан Володимир Петрів. Сестра Єлена Герасим заспівала пісню власного авторства. Потім з великого екрану присутні побачили Патріярха Української Греко-Католицької Церкви Любомира, який звернувся до всіх, хто допомагає розвиткові УКУ, з подякою та побажаннями, щоб цей чистий струмочок підтримки і допомоги не пересихав.

Під час обіду присутні бачили на екрані фотографії про працю Комітету приятелів УКУ в минулі роки, кадри з першого бенкету в Києві, на якому було зібрано понад 100 тис. дол. Фотокадри змінювалися під акомпаніямент на фортепіяні Василя Перця.

По обіді було представлено фільм „УКУ в об'єктиві 2008". Випускниця УКУ Є. Герасим, настоятелька монастиря чину Найсвятішого Ізбавителя у Львові, вдячно говорила про своє навчання в університеті. Вона, акомпаніюючи собі на гітарі, виконала кілька пісень власного авторства. Д-р Роман Колодчин, ведучий бенкетом, розповів про УКУ та його ректора д-ра Бориса Ґудзяка, після чого надав слово головному промовцеві о. Б. Ґудзякові, який подякував громаді за підтримку УКУ і розповів про розвиток університету. Віднедавна в УКУ відкрилася підприємницька-школа, в якій студенти навчаються веденню підприємництва, християнських правил моралі та етики.

Президент Української Католицької Освітньої Фундації Джон Курі подякував приятелям УКУ за плідну працю. Він сказав, що українські спільноти в діяспорі, зокрема в Дітройті, Ню-Йорку, Клівленді, Філядельфії, Чикаґо, впродовж останніх п'яти років зібрали близько 3 млн. дол. на потреби УКУ. Він також розповів, що багато людей неукраїнського походження в США і в Европі підтримують УКУ, бо цей навчальний заклад має все більший вплив у сучасній Україні, в Европі, а також і в США.

З заключним словом виступила заступник голови Комітету приятелів УКУ д-р Олена Паливода, яка подякувала д-рові о.Б. Ґудзякові та присутнім на бенкеті випускникам УКУ Сестрі Є. Герасим і Андрієві Курочці за висвітлення багатогранної праці університету.

Почесний гість бенкету Архиєпископ Української Православної Церкви Київського патріярхату Олександер Биковець також сказав слово про важливість УКУ в житті України і разом з присутніми провів молитву за успіх цієї справи.

Ніна Василькевич

Відзначено 50-річчя парафії св. Архангела Михаїла

САН-ФРАНЦІСКО, Каліфорнія. – Відзначення 50-ої річниці парафії св. Архангела Михаїла відбулося 5 жовтня 2008 року. На свято приїхало багато гостей з різних штатів, а також міст Каліфорнії. Свято вшанував своєю присутністю Єпископ Української Православної Церкви в США Даниїл, котрий прибув у супроводі студента Василя Патакоса з семінарії св. Софії у Савт-Бавнд-Бруці, Ню-Джерзі. На летовищі гостей зустрічали о. Олексій Лімонченко, голова парафії Віталій Візир та його заступник Куртіс Воз.

4 жовтня Вечірню очолив Владика Даниїл в сослужінні о. Олексія та о. Степана Киріакоу з грецької катедри і о. Аріса Метракоса з грецької парафії св. Трійці.

У неділю, 5 жовтня, перед церквою Владику вітали голова управи В. Візір, голова Сестрицтва Надія Базальська та діти з квітами.

При вході до храму Владику зустріло духовенство на чолі з настоятелем о. О. Лімонченком. Архиєрейську Літургію Владика Даниїл відправив разом з настоятелем парафії о. О. Лімонченком, настоятелем храму св. Володимира в Лос-Анджелесі о. Василем Савчуром, настоятелем храму св. Івана Хрестителя в Портланді, Ореґон, о. Іваном Петрущаком, семінаристом В. Пасакосом, іподияконами Ґері Ґебетом, К. Возом та Джаном ді Ріко. Вівтарними прислужниками були Метью і Стів Сластени, Джеймс і Мекваер Кане. Чудово співали хористи під керівництвом диригента Віри Візір. Владика виголосив промову.

Після Богослуження всі зайшли до залі, де сестриці приготували різноманітні страви. Свято відкрив В. Візір. Дитячий танцювальний ансамбль „Журавлики" під керівництвом В. Візір виконав старовинний традиційний танець „Вітаємо" з хлібом-сіллю (коровай приготувала Анна Сомик). Церковний хор „Трембіта" заспівав молитву „Отче наш". Настоятель о. О. Лімонченко представив гостей. Історичні реферати виголосили Лілія Гнип і К. Воз. Фотомонтаж історичних знімків продемонстрував Джордж Паверс.

Вітання від Генерального консульства України виголосив консул Тарас Барняк, а вітання від Консисторії УПЦ в США – Владика Даниїл. Почесну грамоту від посадника Сан-Франциско прочитав К. Воз.

В художній частині взяли участь дитячий танцювальний ансамбль, що виконав танці „Гонивітер", „Катеринку" і „Гопака". Марко Гнип на саксофоні виконав „Ноктюрн Гарлему" і „Bernie's Tune". Сопрано Світлана Мерліченко виконала церковний гимн „Panis Angelicus", а дует бандуристів Оля Герасименко (Сакраменто) і Юрій Кулій (Салем, Ореґон) – український кант Дмитра Туптала „Сладкому Ісусу" та „Гаданочку". Дует С. Мерліченко та Марусі Черепенко заспівали „Вечірню пісню" при акомпаніяменті Ели Бібибовської. М. Черепенко заспівала „Отче наш". Молитвою та співом „Ще не вмерла Україна" і „God Bless America" закінчилося свято.

Управа Української церкви св. Михаїла

Розпочато проєкт „Діти еміґрантів про себе"

Ірина Ключковська
Наталя Гумницька

ЛЬВІВ. – 27 листопада у приміщенні Львівської обласної державної адміністрації розпочато проєкт „Діти еміґрантів про себе". Акція була ініційована Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діяспорою Національного університету „Львівська політехніка" (МІОК), за фінансової підтримки Фонду „Open Ukraine", засновником якого є Арсеній Яценюк.

У рамках проєкту відбулася презентація видання „Діти еміґрантів про себе", мистецьких плякатів творчої молоді „Щедре українське серце – Україні та світу", а також проведено круглий стіл на тему „Новітня еміґрація: проблеми соціяльного та національного сирітства".

Три роки тому МІОК започаткував проект „Назустріч новій хвилі", щоб активізувати інтелектуальний та трудовий потенціял нової хвилі еміґрації, залучити цей потужний ресурс співвітчизників, які опинилися за межами держави за роки незалежности України, відкрити для світу духовний й культурний образ України. У міжнародній спільноті є прикрі явища, на які мусить реаґувати держава, зокрема на питання соціяльного сирітства дітей, які залишилися без батьківської опіки при живих батьках. Було цікаво знати, що думають про це самі діти. Так народилася ідея провести конкурс „Діти еміґрантів про себе", на який надійшло 156 праць з різних реґіонів України, а також з Портуґалії, Еспанії, Болгарії, Росії.

Учасники круглого столу у Львові. Промовляє Ірина Ключковська – директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діяспорою.

Журі на чолі з Ігорем Калинцем, лавреатом Національної премії України ім. Тараса Шевченка, визначило переможців. До нагородження дітей долучився міжнародний благодійний фонд „Україна-3000" (голова наглядової ради Катерина Ющенко) та фонд „Open Ukraine".

Наступним кроком стало видання „Діти еміґрантів про себе", у передмові до якого А. Яценюк зазначає: „Ця книга не залишить нікого байдужим – дитячі сльози та мужність, з якою вони виносять випробування долі, не можуть не відгукнутися болем у людській душі".

Як сказав Михайло Перун, директор Видавничого дому „Артос" Фундації „Андрей", цю книгу написали діти для дорослих.

Гідним доповненням до книги стали мистецькі плякатів студентів Львова.

На конкурс надійшло понад 50 робіт, 15 найкращих за фінансової підтримки Фонду „Open Ukraine" видано друком.

Свідченням своєчасності й доцільности цих дій було широке представництво на круглому столі від органів законодавчої та виконавчої влади, громадських, релігійних організацій, наукових та освітніх установ, а також участь у ньому психологів, психіятрів, соціологів, які у своїх виступах говорили про важливість питання, яке виноситься на обговорення, та висловили бажання і готовність працювати над конкретними пропозиціями і рекомендаціями, які надійдуть від учасників круглого столу.

Промовляли Володимир Чумак – управитель програми „Міґрація сьогодні" фонду „Open Ukraine", Михайло Петруняк – президент Асоціяції українців Еспанії „Україна", сестра Луїза Цюпа – директор Катехитично-педагогічного інституту Українського Католицького університету, Борис Довжук – заступник директора Тернопільського центру зайнятости, Ольга Огерчук – начальник відділу організації професійної орієнтації Львівського обласного центру зайнятости, Тарас Гурей – начальник відділу у спра-

(Закінчення на стор. 11)

Яка ефективність...

(Закінчення зі стор. 5)

не зупинилась прочитати про К. Пуласького на камені постаменту і на бронзовій дощці, прикріпленій до нього.

Крім пам'ятника жертвам комунізму, у Вашинґтоні є ще два відносно нові пам'ятники: індійському провідникові Магатмі Ґанді і першому президентові Чехословаччини Томашові Масарикові. Вони стоять неподалік нашого Шевченка.

Біля цих двох пам'ятників можна іноді побачити когось, хто приглядається зблизька і читає тексти. Але майже усі, усі пам'ятники у Вашинґтоні не притягають уваги публіки. Тому розраховувати на розголошення Голодомору за допомогою пам'ятника у Вашинґтоні, думаю, зовсім не варто.

Тим більше, що громадської дискусії на тему побудови пам'ятника Голодомору в американській столиці майже не було. В порівнянні, в самій тільки „Свободі" були десятки статтей і репортажів про Шевченків пам'ятник в 1950-их і 1960-их роках. Цим разом все це діється непрозоро, „ну, договорімся", як кажуть в Києві.

Все це робилось зі сторони України, хоч голова УККА очолював комітет побудови і лобіював Конґрес, щоб дістати місце на пам'ятник. А уряд України грав, так би мовити, допоміжну ролю. Все це непрозоро, в той час, як вся діяспора підтримує більшу прозорість в Україні.

Ефективним пам'ятником Голодомору був би серйозний науковий центр дослідження цього великого злочину. Музей і дослідний центр голокосту вже діє у Вашинґтоні з 1920-их років і має неабиякі успіхи.

До іншого способу вже майже 100 років вдаються вірмени: вони постійно, при кожній нагоді, нагадують знищення вірменів турками у 1915 році, і Туреччина постійно заперечує цей геноцид. Прибалтійці правильно висувають претензії до Росії за все, що вони пережили (і не пережили) від режимів Совєтського Союзу, бо ж Росія – правонаслідник СРСР. Подібно, причиною жертв голокосту і примусових робіт був Третій райх, але саме Федеративна німецька республіка взяла на себе відшкодування.

Україна не тільки не чує якогось покаяння за Голодомор зі сторони Росії, а навпаки, керівництво Росії заперечує геноцид 1932-1933 років, а то й кепкує з заходів України в цьому питанні.

Тому, на мою думку, нам треба кричати про Голодомор, писати дослідні праці, виготовляти ефективні фільми (на думку приходять нові фільми польського майстра Анджея Вайди „Катинь" і „Soviet story" латвійця Едвінса Шнорра).

А пам'ятник з ґраніту чи бронзи біля вашинґтонського вокзалу, навіть з довжелезним, кількамовним текстом, боюсь, винуватців не викриє.

Ще треба тільки сподіватись, що конкурс на проєкт пам'ятника буде прозорим, не так, як протягом 75 років совєти-росіяни закривали Голодомор.

Про статус...

(Закінчення зі стор. 5)

Україна з метою задоволення національно-культурних і мовних потреб закордонного українця під час укладення міжнародних договорів передбачає забезпечення прав українських меншин за кордоном, створення оптимальних умов та можливостей для задоволення їхніх соціальних, культурно-освітніх, інформаційних та інших потреб; сприяє укладенню міжнародних договорів про співробітництво в галузях культури, освіти, соціяльного захисту, інформаційного забезпечення з урахуванням інтересів організацій закордонних українців; надає українським культурно-інформаційним центрам організаційну, методичну, технічну та іншу допомогу в місцях компактного проживання українців за кордоном; створює умови для радіомовлення та телевізійної трансляції програм з України на територію компактного проживання українців за кордоном на підставі міжнародних угод, зокрема через супутниковий зв'язок та інші засоби комунікацій.

За видатні заслуги перед Україною закордонний українець може бути нагороджений державними нагородами України та відзнаками Президента України в порядку, встановленому законодавством України.

Держава ґарантує і забезпечує захист передбачених законодавством України прав та інтересів закордонних українців – учасників благодійництва та благодійної діяльности, заохочує здійснення такої діяльности.

Розпочато...

(Закінчення зі стор. 10)

вах дітей департаменту гуманітарної політики Львівської міської ради, Галина Католик та Мар'яна Нартікова – психологи.

Важливим заходом було проведення конкурсу духовної пісні „Пісня серця" та програми „Діти – дітям", метою яких було послужити українським дітям як в Україні, так і на еміґрації в країнах Европи.

10 грудня проєкт „Діти еміґрантів про себе" був представлений у Києві, 18 грудня – у Тернополі, а після Нового року відбудеться його представлення в Ужгороді, Івано-Франківську, Одесі, Харкові та Донецьку.

Всі рекомендації від учасників круглих столів будуть ретельно опрацьовані та спрямовані до органів виконавчої і законодавчої влади України.

З цього числа електронна версія „Свободи" буде виходити у новому форматі.

Спробуйте!

www.svoboda-news.com

Створено філядельфійський осередок „Нової української хвилі“

Члени філядельфійського осередку „Нової української хвилі“.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – В неділю, 16 листопада, в приміщенні церкви Благовіщення Пресвятої Богородиці відбулися установчі збори філядельфійського осередку „Нової української хвилі“ – всеамериканської громадської організації, заснованої в березні 2007 року найновішими еміґрантами з України.

Головною метою організації є об’єднання новоприбулих для запобігання їх асиміляції, а також організована підтримка української держави шляхом співпраці з американським урядом.

У Філядельфії парох церкви Благовіщення о. Ігор Роїк благословив створення осередку. На зборах, в яких взяли участь 34 представники нової імiґрації, було одноголосно обрано управу осередку (голова – Надія Петрик).

Присутні отримали для ознайомлення статут організації, про діяльність якої детально розповіла Мирослава Роздольська.

З вітальним словом до присутніх звернувся Ігор Кушнір, голова Філядельфійського відділу Українського Конґресового Комітету Америки.

Член дирекції Українського освітньо-культурного центру Любомир Пиріг провів порівняльну аналізу усіх хвиль імiґрації та наголосив на необхідності продовження громадської діяльности серед новоприбулих.

Створення осередку привітала Галина Пупінь, голова 128-го відділу Союзу Українок Америки, до складу якого входять виключно представниці нової хвилі. Н. Петрик подякувала присутнім за готовність до праці.

„Нова українська хвиля“ має п’ять осередків, проводить науково-культурні зустрічі з видатними українцями, про що інформує громадськість через інтернет-видання „Нова хвиля“, допомагає новоприбулим в процесі становлення на чужині.

Ірина Іванкович-Блощинська

Тема зустрічі і розмов – Україна

ПІТСБУРҐ, Пенсильванія. – Представники координаційної ради Всеамериканського громадського об’єднання „Нова українська хвиля“ у неділю, 30 листопада, зустрілися з головою наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна-3000“ Катериною Ющенко та Послом України у США Олегом Шамшуром. „Нову українську хвилю“ представляли Мирослава Роздольська – голова орґанізації, члени Координаційної ради Богдан Бохонок, Леся Лесик та Микола Меґець. Під час зустрічі обговорено питання співпраці з Фондом „Україна-3000“ в проєктах „Вчора. Сьогодні. Завтра“ та активізації участи „четвертої хвилі“ в політичному житті України.

В розмові з Послом О. Шамшуром порушено питання розбудови та розширення мережі почесних консульств України в США, а також проведення у вересні наступного року з ініціятиви „Нової української хвилі“ українсько-американського підприємницького форуму з питання залучень американських інвестицій в переробну галузь та сільське господарство в Україні.

Під час виступу на урочистому бенкеті, організованому Пармською єпархією Української Ґреко-Католицької Церкви з нагоди вручення К. Ющенко ордену св. Лазаря Єрусалимського, вона сказала: „Сьогодні я мала чудову нагоду зустрітись з представниками останньої хвилі еміґрації, які виїхали з України у 1990-их роках і стали чудовими послами України, корисними своїй Батьківщині“.

М. Роздольська передала в дарунок від „четвертої хвилі“ для родини Ющенків картину художника Констянтина Чеховського з Чикаґо „Через страждання до свободи“.

„Нова українська хвиля“ висловила щиру подяку Любі Глутковській, голові організаційного комітету з перебування К. Ющенко у Пітсбурґу, за надану можливість зустрітися з почесною гостею.

Головною метою приїзду К. Ющенко до Піттсбурґу було налагодження співпраці з місцевими лікарнями міста задля надання медичної допомоги дитячим лікарням в Україні.

У числі інших громадських організацій „Нова українська хвиля» і її Пітсбурґський осередок були спонзорами бенкету.

Микола Меґець

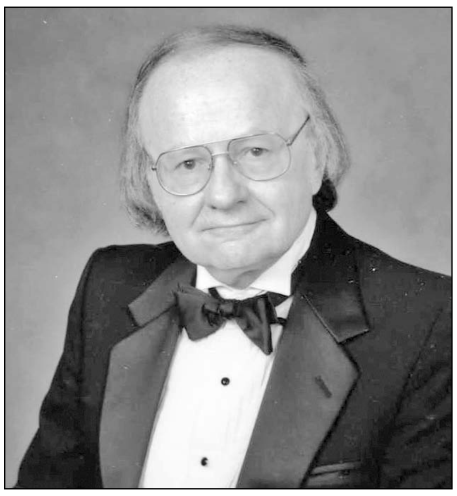
Зліва: Богдан Бохонок, Леся Лесик, Мирослава Роздольська, Катерина Ющенко і Микола Меґець.

ПОСТАТІ

Юрій Олійник – майстер концертів для бандури з оркестрою

САКРАМЕНТО, Каліфорнія. – 1 грудня українська громада міста привітала Юрія Олійника з днем народження і побажала йому творчої наснаги, здоров'я і довголіття.

Ю. Олійник – відомий американський композитор, піяніст, професор „Амерікен Рівер-коледжу", закордонний член Національної Спілки композиторів України, один із засновників Українського академічного товариства у Каліфорнії, член Історичного радного комітету при департаменті освіти штату Каліфорнія. Бандурна творчість Юрія Олійника – це унікальне явище не лише в українській музиці, а й в світовій музичній культурі. Він народився в родині знаного в Тернополі адвоката, здобув музичну освіту в Україні, Німеччині та США і все своє життя присвятив музичному вихованню студентів, популяризації української музики в США, композиторській практиці.

Юрій Олійник

У доробку Ю. Олійника є чимало творів, написаних для фортепіяна і бандури, але найбільш вагомими є п'ять концертів для бандури-сольо з симфонічною оркестрою. Ці концерти вже стали невід'ємною частиною концертного і навчального репертуару бандуристів. Перший концерт „Американський", другий – „Романтичний", третій – „Екзотичний" і четвертий – „Трипільський" неодноразово виконувалися у супроводі американських і українських симфонічних оркестр. А в 1999 році побачив світ перший в історії звукозаписування бандури з симфонічною оркестрою компакт-диск. Під батутою славетних диригентів Юрія Луцева і Сергія Бурка блискуче виконалая ці концерти дружина композитора – Заслужена артистка України Оля Герасименко-Олійник та Львівська камерна оркестра.

Останнім доробком композитора є концерт „Нове тисячоліття" для бандури, камерного хору і симфонічної оркестри, виконаний 21 червня у залі Львівської обласної філармонії за участю О. Герасименко-Олійник, симфонічної оркестри Львова та хорової капелі „Трембіта" під диригентурою Ю. Луцева. Головною темою концерту є віра на кращий устрій в Україні, надхнена подіями Помаранчевої революції.

Всі п'ять бандурних концертів Ю. Олійника є високохудожніми зразками сучасної бандурної музики.

Ю. Олійник – людина широкого кола знань, освітянин, багаторічний голова Товариства збереження української спадщини Північної Каліфорнії.

Аліна Ільчук

П'ять нових вівтарних прислужників

ПАРМА, Огайо. – В неділю, 23 листопада, після Святої Літургії духовенство Української православної катедри св. Володимира представило п'ять нових юних хлопців, підготовлених бути вівтарними прислужниками при катедрі.

Українська православна ліґа обдарувала кожного прислужника іконою і посвідкою, підписаною духовенством.

Священики виголосили молитви за здоров'я і добробут нових служителів і благословили їх святою водою.

Іван Норка

Під час представлення (перший ряд – зліва): Андрій Кінаш, Орест Махлай, Джонатан Ґріївс, Михайло Самердяк, Саварин Кушмелюк, (другий ряд): протодиякон Ігор Махлай, митрофорний протоєрей Михайло Страпко, о. Іван Наконечний, о. Михайло Гонтарук.

З діяльности Наукового товариства ім. Шевченка

Розповідь про земні надра та космічні глибини

НЮ-ЙОРК. – У суботу, 8 листопада 2008 року, у будинку НТШ-А, було прочитано та обговорено доповідь д-ра Лева Чировського „Від глибин Землі ген у простори".

Д-р Л. Чировський – провідний інженер транснаціональної компанії „Schlumberger", яка провадить плідну співпрацю з аґентством NASA. Мова йшла про сучасні методи геологічної та космічної розвідки з використанням найновішого лазерного та невтронного знаряддя.

Слухачами д-ра Л. Чировського були здебільшого гуманітарії, і доповідач прагнув надати викладові популярнішого характеру. І це йому вдалося: присутні легко пригадали собі відомі зі шкільного курсу елементи ядерної фізики, зрозуміли, на яких принципах спочиває технологія невтронного пошуку в умовах непривітних середовищ.

У земних глибинах, – наголосив д-р Л. Чировський, – зараз найбільше шукають за покладами сирої нафти та природного газу, а в нескінченних просторах Всесвіту вчені намагаються пересвідчитися у наявності плянет поблизу набільш подібних до нашого Сонця зірок. Дослідження земних надр дає можливість простежити зміни в кліматі нашої плянети, що відбувалися протягом багатьох мільйонів років, а відтак льокалізувати родовища корисних копалин у залежності від вулканічної діяльности та тектонічних плитних зсувів. Доповідач пояснив, як найновіша техніка дає змогу здійснювати різні типи буріння, зокрема його горизонтальний різновид. Він згадав про те, що родовища, промислове використання яких припиняється, найчастіше ще зберігають невидобутою понад третину, а деколи навіть і більшу долю первісних запасів копалин. Раніше чи пізніше до старих свердловин доведеться повертатися.

Публіка жваво реаґувала на схеми та прозірки, що унаочнюють результати космічних спостережень, здійснених на орбіті унікальним телескопом Hubble. Телескоп цей зорієнтовано щодо земної осі так, що він здатний тримати в полі зору одну й ту саму точку космічного простору протягом багатьох годин. Завдяки цьому в далеких зоряних галактиках вдається „побачити" невідомі деталі виникнення так званих „чорних дірок" та ще багато такого, що для земних телескопів через вплив атмосфери залишається неприступним.

Як важливу обставину слід згадати, що протягом усієї змістовної суботньої програми у залі звучала виключно українська мова. Не біда, що при цьому не завжди витримувалися чинні термінологічні стандарти. Головне, що доповідач говорив по-українськи природно, невимушено. І приємно було знов і знов пересвідчуватися в невичерпних ресурсах рідного слова. Навіть неспеціялістові було ясно: потенціял української мови щодо здатности передавати найскладніші поняття сучасних ядерних та лазерних технологій нічим не поступається англійській чи іншим мовам з довготривалими традиціями вживання в науковому обігу.

Де межа між українською радянською літературою і літературою незалежної України?

НЮ-ЙОРК. – Цю окреслену у заголовку проблему поставив перед слухачами на початку доповіді в НТШ-А професор Канадського інституту українських студій (КІУС) д-р Марко Стех 22 листопада 2008 року. Відповідь шукали спільно, час промайнув непомітно. У цікавих спостереженнях та міркуваннях д-р М. Стех широко використовував матеріяли власних дослідів української прози 1990-их років.

Як трактувати зміст творів, опублікованих тільки після 1992 року, але написаних значно раніше? Чи можна вважати твір явищем нової доби в літературі, якщо автор повсякчас вживає слова „нація", „національно-визвольні змагання", але вживає там, де раніше миготіли вербальні кліше на зразок „партія", „виховання нової людини" тощо? Такими нериторичними запитаннями д-р М. Стех прикував увагу присутніх до своєї оповіді від її початку до самого кінця.

На переконання д-ра М. Стеха, колишній СРСР був унікальною країною, в якій літературні канони творилися не самими мистцями, а малописьменними державними керівниками. Вони ж дали тим канонам і назву – „метод соціялістичного реалізму", - нагадав доповідач і далі влучно запримітив характерні виверти, до яких мусили вдаватися законодавці новітніх літературних мод.

Зокрема Лазар Каганович і його помічники ніколи не давали точних настанов літераторам, бо, отримавши такі, письменники могли б знайти багато способів нехтування формальних приписів. Натомість совєтські зверхники напускали якнайбільше туману.

У наслідку письменники підсвідомо вдавалися до ще суворішої самоцензури, аніж це могла бути цензура зовнішня. І тоді незалежні мистці не мали ради, як іти в духовне „підпілля", або, мудровано кажучи, ставати „літературним андерґравндом". Це був спосіб втекти від політичного тиску, створити противагу тотальній брехні держави: у цих мовах література ставала своєрідною „тотальною правдою", – наголосив доповідач.

Як ілюстраційний матеріял для подальшого викладу д-р М. Стех запропонував авдиторії приклади типових прикмет чотирьох творів, написаних останніми роками. Мета його аналізу – визначити, як на архітектоніці сучасної прози позначаються психологічні особливості письменницького „я", простежити взаємодію цього „я" з усією літературною творчістю автора.

Аналізувалася проза Юрія Андруховича („Перверзії", 1995-1996), Валерія Шевчука („Око прірви", 1996), Юрка Іздрика („Воцек", 1995), Юрка Ґудзя („Не ми", 2003). У цих творах є спільна тема пошуків героєм власного єства, загубленого або захитаного в своїй основі чи то під тиском зовнішніх обставин, чи то внаслідок внутрішніх хворобливих „перверзій".

Персонажами творів є особистості, пошматовані законсервованою в них невизрілістю - така особистість постійно і понад усе прагне навальної самореалізації. А тут усе заважає, і найбільше – глибоко закорінений і детально описаний психологами неподоланий комплекс вічного хлопчика (puer aetrnus, за Марі Луїз фон Франц).

Названі письменники своєю творчістю віддзеркалюють драматичний струс, що стався з цілим поколінням. Створилася ситуація, коли незалежність – чи то індивідуальна, чи то суспільна – великою мірою дається „згори". І за змінами у суспільстві не встигали ані окремі пересічні люди, ані учасники літературного процесу – письменники, – таке переконання висловив доповідач.

Лекція викликала чимало питань, а змістовні відповіді д-ра М. Стеха заохочували присутніх до ширшої дискусії, яка того вечора тривала довше, ніж звичайно.

Сергій Панько

Д-р Лев Чировський

Вшанували Івана Коропецького

ЕЛКІНС-ПАРК, Пенсильванія. – Осередок НТШ у Філядельфії у співпраці зі Світовою Радою НТШ та НТШ-А вшанував провідного українського вченого-економіста, довголітнього професора Темпел-університету у Філядельфії Івана-Святослава Коропецького. Святкова програма відбулася 4 грудня в домівці Релігійного Товариства „Св. Софія" в Елкінс-Парку. Програму вечора відкрив і нею проводив голова Осередку д-р Ярослав Заліпський. Привітавши родину ювіляра і гостей, між ними президента УВАН проф. Альберта Кіпу, Я. Заліпський коротко окреслив історію НТШ, цієї першої української Академії Наук, і запросив до слова президента Світової Ради НТШ академіка Леоніда Рудницького.

Після свого короткого слова про заслуги проф. І. Коропецького Л. Рудницький вручив соленізантові медалю Михайла Грушевського – найвище відзначення, що його матірне НТШ в Україні надає за наукові досягнення. Він прочитав також привіт і побажання, що наспіли від Інституту економіки та прогнозування Національної Академії наук України за підписом академіка Валерія Геєця.

Третій з черги промовець вечора, голова НТШ-А проф. д-р Орест Попович, з'ясував сучасний стан Товариства, його працю й осяги, та, підкреслюючи заслуги академіка І. Коропецького, вручив йому грамоту від НТШ-А.

Програму завершено словом самого соленізанта, у якому він поділився з авдиторією деякими епізодами зі свого життя та вказав на причини, що спонукали його вибрати професію економіста. Закінчив проф. І. Коропецький своє слово й програму вечора такою думкою: „Коли моє покоління зуміло включити у міжнародну економічну науку факт, що ми є, то обов'язком молодшого покоління є своїми високоякісними працями дати доказ, що ми не тільки є, але є так само сильні, наприклад, як англійці чи скандинавці".

Пресова група НТШ-А

Від редакції: Про вечір вшанування проф. І. Коропецького прислав до редакції повідомлення й Ярослав Колодій з Дженкінтавну, згадавши, що проф. І. Коропецький – колишній хорунжий дивізії „Галичина". Дякуємо Я. Колодієві за це цікаве доповнення.

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Січень 2009 року, ч. 101

Нова управа Фундації

Фундацію ім. Івана Багряного було створено в 1975 році. В 1976 році вона була правно оформлена як неприбуткова корпорація й звільнена від федеральних податків в США на основі статуту, який декларує її як добродійну установу, покликану до публікації та поширення науково-мистецьких та літературних видань з метою плекання спадщини українського народу та пробудження його до самостійного демократичного життя.

Першим головою Фундації була Галина Воскобійник, яка очолювала її у 1975-1982 роках. Завдяки відданій й наполегливій її праці Фундація фінансово зміцніла й досить швидко розгорнула діяльність у видавничій справі.

Від травня 1982 року головою Фундації став Анатолій Лисий, який ним був в 1982-2000 роках та в 2004-2008 роках. За тривале й успішне очолювання Фундації його вибрано почесним головою.

Г. Воскобійник була заступником голови, коли її очолював Олександер Скоп, а після його смерти знову очолювала фундацію від вересня 2003 року до квітня 2004 року. На початку грудня було обрано нову управу, обов'язки у якій розподілено так: Галина Воскобійник – голова, Віктор Педенко – заступник, Федір Гайовий – секретар, Олексій Коновал – скарбник і пресовий референт, члени управи – Віра Боднарук, Василь Коновал та Андрій Смик. Кандидатами є Петро Гурський та Володимир Григоренко. До контрольної комісії переобрано Івана Деркача, Бориса Шерстюка та Миколу Козюру.

Нова управа Фундації вітає редакторів, працівників та читачів газети „Свобода", провід та членство УНСоюзу, членів, жертводавців і прихильників Фундації та її представників в Києві, Харкові, Львові, Дніпропетровську, Чернігові та Охтирці, українську громаду діяспори, увесь український народ на батьківщині та уряд України з святами Різдва Христового й Новим 2009 роком й бажає всім щастя, здоров'я і всього найкращого в 2009 році!

Щиро дякуємо за підтримку!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі особи: 5,250 дол. – **Галина** і **Олексій Воскобійники** (з них 250 дол. – в пам'ять Єфросинії Бережної, яка померла в штаті Ню-Йорк); 160 дол. – **Іван Заковоротний** для журналу „Березіль" в Харкові; по 100 дол. – **Федір** і **Маруся Гайові** замість квітів на могилу Василя Гришка, та Петра Шаєнко в пам'ять В. Гришка на Меморіял голоду в Києві; 50 дол. – **Людмила Мичковська** замість квітів на могилу Олени Мовчан, дружини відомого журналіста Юліяна Мовчана; 30 дол. – **Люба Жура**: по 25 дол. – **Ольга Кондратюк, Віталій Шумаков** та **Катерина Васильченко** на бюлетень „Наша церква – Київський патріярхат" та 10 дол. – **Ольга Керницька.**

На видання в Дніпропетровську книги „Голодомор 1933 року вустами молодих" пожертвували: 243 дол. – **Мар'ян Ковальський** (він прислав пожертви від 27 жертводавців); 250 дол. – клюб **„Зустріч"** в Рочестері, Ню-Йорк (гроші прислав Володимир Сторожинський); 100 дол. – **Ігор Черний;** по 50 дол. – **Зіновій Квіт, Катерина Васильченко, В. Шумаков, Микола Сороколіт** та **Петро Шаєнко;** 35 дол. – **Олександер Полець;** 25 дол. – **Віктор Бабанський** та 20 дол. – **Микола Ляшенко.**

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить надалі підтримувати Фундацію, яка звільнена від податків в США, своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати в поширенні української свідомости, співпраці та розбудови української демократичної держави.

В Фундації можна придбати, виславши чек на її адресу, видані чи фінансовані Фундацією книги „Українська інтеліґенція на Соловках" та „Недостріляні" Семена Підгайного – 15 дол., „Притча про хату або через чужі пороги" Олександра Шугая – 25 дол., „Публіцистика" – 25 дол. та „Буйний вітер" („Маруся Богуславка") Івана Багряного – 30 дол., книги інших авторів.

З каси Фундації дано 2,000 дол. Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка для записання на відео матеріялів про капелю та її керівника Григорія Китастого, якому присвоєно звання Героя України (посмертно).

Нагадуємо членам Фундації, що членські внески потрібно надсилати на адресу Фундації. Річна плата 25 дол.

Фундація допомогла видати книжку про Симона Петлюру

На видання книги Тараса Гунчака про Симона Петлюру англійською мовою Фундація ім. Івана Багряного виділила 3 тис. дол.

Острозька академія прислала Фундації 19 примірників цієї книги, щоб по сім примірників вислали до Постійного представництва України в Організації Об'єднаних Націй в Ню-Йорку та в Посольство України у Вашінґтоні для вручення державним діячам США.

До тих семи книг долучено ще по дві книги англійською мовою під назвою „The Ukrainian Problem & Symon Petlura" („Українські проблеми і Симон Петлюра"), автором якої є француз Алан Десроч.

Ця книга видана в Чикаґо 1970 року Українським дослідно-інформаційним інститутом. Її автор подає опис історії України, її прагнення до незалежности за часів Богдана Хмельницького, Івана Мазепи та роки Визвольних змагань. Він, як і проф. Т. Гунчак, широко висвітлює вбивство С. Петлюри та судовий процес проти вбивці Семюеля Шварцбарда, який твердив, що застрелив С. Петлюру, щоб помститися за погроми євреїв в Україні. С. Шварцбард був аґентом СРСР.

С. Шварцбард помер у Парижі, маючи 52 роки, а в 1968 році його прах перевезли в Ізраїль як героя. Його брат, що виїхав в Ізраїль з СРСР у кінці 1970-их років, брав участь у відкритті пам'ятника на могилі С. Шварцбарда в поселенні Авігайль.

Іван Багряний

За горе народу

(Марш поляглим)

За горе народу, за глум і руїну,
За матір поругану, за Україну
Ми вражої крови річки розлили
І смертю героїв в бою полягли.
Де нині проходили нас леґіони
Нестримно і грізно
пройдуть міліони,
Вітчизну підіпруть
могутнім плечем,
І діло довершать вогнем і мечем.
Прощай, наша мати,
на всесвіт єдина,
Прощай непоборна
свята Україна.
Почате мерцями
довершать живі –
Мільйони повстануть
на нашій крові.

Марш поляглих „За горе народу" вперше виконав ансамбль бандуристів ОДУМ в Чикаґо під керівництвом Григорія Китастого 28 листопада 1965 року в сороковий день з дня смерти д-ра Степана Витвицького, Президента Української Народної Республіки.

Старання ОДУМ про присудження премії Іванові Багряному

В 1963 році філія Об'єднання української демократичної партії (ОДУМ) в Чикаґо розпочала акцію за надання Нобелівської премії Іванові Багряному. Данило Завертайло, організаційний референт філії, листувався з ним та збирав книжки різними мовами.

Олексій Коновал вів кореспонденцію з різними українськими організаціями та особами, щоб підтримали почин ОДУМ та приготував текст-звернення до Шведської академії.

Олена Лукаш дістала всю інформацію, куди і як звертатися в Швеції, та приготувала текст листа англійською мовою. В. Герасименко, М. Шаблій та Д. Завертайло подарували філії ОДУМ твори І. Багряного, які були вислані в Швецію.

Лист ОДУМ до Шведської академії, підписаний Олексієм Пошиваником – головою філії, та О. Коновалом – референтом преси й інформації, був висланий 15 червня 1963 року. Ось його зміст в українському перекладі:

„Вельмишановні панове!

Пропонуємо Вашій увазі на розгляд та надання Нобелівської премії українському поетові й письменникові Іванові Багряному за його твір „Тигролови".

Цей твір дістав першу нагороду з літератури 1944 року в Львові, Україна. Твір „Тигролови" видано в США і Канаді англійською мовою двома видавництвами під назвою "The Hunters and the Hunted". У Німеччині „Тигролови" видано німецькою мовою під назвою „Das Gesetz der Taiga". А видавництво „Prisma-Boeken" у Голяндії видало їх голяндською мовою. Твір І. Багряного, який мешкає в Новому Ульмі в Німеччині, має високоморальне виховне значення для молоді.

В цій книзі змальовуються люди, яким насильство влади відібрало свободу і людську гідність. Твір І. Багряного є твором лицарства, хоробрости та високоморальної людини.

Книга „Тигролови" – твір про героїзм і товариськість. Чарівною ниткою твору виткана історія зворушливого кохання, що в літературі нашого XX ст. зустрічається тільки в благословенних випадках. Чисте кохання, хоробрість і лицарство у „Тигроловах" змальовуються не вульгарно, протилежно до висвітлень сучасної літератури.

Багато членів нашої молодіжної організації ОДУМ з захопленням читали „Тигролови", „Сад Гетсиманський", „Чому я не хочу вертатись до СРСР?", „Огненне коло", „Розгром", „Буйний вітер" та інші твори І. Багряного. Тому пропонуємо Вашій увазі на розгляд його праці. Надсилаємо Вам чотири примірники „Тигроловів" українською, англійською, німецькою і голяндською мовами та „Сад Гетсиманський" – французькою".

Але 25 серпня 1963 року І. Багряний помер в лікарні. Філія ОДУМ припинила дальші заходи щодо надання Нобелівської премії І. Багряному, бо Нобелівська комісія розглядає твори лише живих авторів.

З Нобелівської бібліотеки Шведської академії ОДУМ-Чикаґо отримав повідомлення й подяку за прислані книжки І. Багряного.

Дописи і листи до сторінки Фундації ім. Івана Багряного просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA

Сторінку редагує Олексій Коновал

Григорієві Китастому присвоєно звання Героя України

Зліва: Посол України у США Олег Шамшур, Андрій Китастий, Катерина Ющенко разом з бандуристами Капелі ім. Тараса Шевченка.

Лідія Корсун

ВАШІНҐТОН. – 25 листопада 2008 року Президент України Віктор Ющенко своїм Указом присвоїв Григорієві Китастому, колишньому диригентові і керівникові Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка у США, звання Героя України (посмертно) – „За визначний особистий внесок у справу національного і духовного відродження України, поширення української культури і кобзарського мистецтва у світі".

Клопотання перед офіційним Києвом про присвоєння цього звання порушила Управа Капелі, підтримана багатьма українськими організаціями в Америці і Канаді, а в Україні – Патріярхом Української Православної Церкви Філаретом та Патріярхом Греко-Католицької Церкви Любомиром Гузаром. Формально це було пов'язане зі 100-річчям від дня народження Г. Китастого, яке припадало 17 січня 2007 року. Того ж року Капеля бандуристів ім. Т. Шевченка присвятила цьому ювілеєві весняні та осінні гастролі в 15 містах США та Канади. Крім найвідоміших творів Г. Китастого, під час цих гастролей Капеля виконувала його міні-оперу „Бій під Конотопом," в основі сюжету якої – переможна битва 1659 року козацького війська гетьмана Івана Виговського з військами Московщини.

Вручення нагороди відбулося 2 грудня в приміщенні Посольства України в США у Вашінґтоні. В цій урочистості взяли участь Посол України в США Олег Шамшур, голова Наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна – 3000" Катерина Ющенко, син композитора Андрій і онука, студентка коледжу Христина та 20 членів Капелі на чолі з її сьогоднішнім художнім керівником Адріяном Бриттаном.

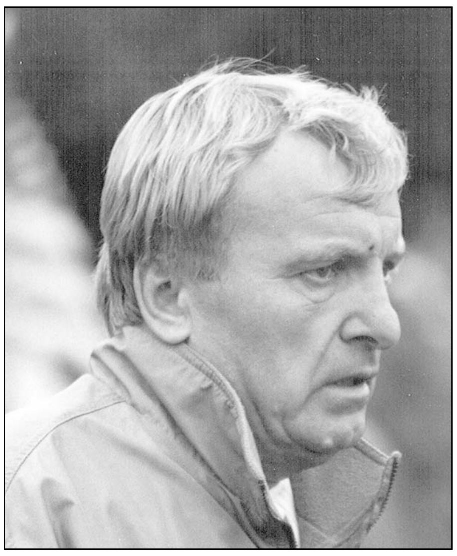
В числі присутніх гостей були колишній Посол США в Україні Віліям Мілер з дружиною, працівник американського посольства Баб Гіт, які в Києві в 1990-ті роки співпрацювали з прибраним сином Г. Китастого Віктором, а також представники українських громадських організацій Вашінґтону, Ню-Йорку, Філядельфії.

Капеля бандуристів ім. Тараса Шевченка.

(Закінчення на стор. 18)

СПОРТ

Відзначення українського тренера

Євген Чижович

Організований український футбол (копаний м’яч) в Америці має причину пишатися відомим у Федерації цього спорту в США тренером Євгеном Чижовичем, якого провід „Національної асоціяції футболу Америки“ відзначив найвищою нагородою, коли заніс прізвище цього тренера до Палати слави.

Це перший тренер копаного м’яча в Америці, який заслужив таку велику честь. Проголошення і вручення нагороди відбудуться на Крайовій конвенції асоціяції у Конвенційному центрі у Сант-Люїсі, Мізурі, 16 січня.

Вітаючи Є. Чижовича з нагородою, Стівен К. Віл, співробітник екзекутивного директора асоціяції, написав: „Вас обрано найбільш відповідним і заслуженим“.

Є. Чижович розпочав свою спортову кар’єру у 1962 році, в містечку Четем, Ню-Джерзі, де після закінчення студій в Університеті Темпл у Філядельфії став учителем фізичного виховання і тренером дружини копаного м’яча. Після двох років його запросили на таку ж працю до середньої школи „Коламбія“ у Мейплвуді, Ню-Джерзі, де до його приходу взагалі не було програми копаного м’яча.

Талановитий тренер зумів вивести команду школи до вершин між середніми школами в Америці, встановив рекорди, яких не можуть досягнути тренери інших середніх шкіл в Америці.

Дружина „Коламбії“ під його проводом здобула 720 перемог, перемогла у чотирьох чемпіонатах Ню-Джерзі, 13 разів – в кавнті Есекс і 17 – в чемпіонатах „Айрон Гіл Конференс“. Є. Чижович підготував за цей час 200 футболістів „Ол стейт“ і 25 – „Ол амерікен“ до збірної команди Америки. Двічі його обирали тренером року.

У 1986 році прізвище Є. Чижовича внесене до Палати слави в Ню-Джерзі. Успішно працюючи в школі, Є. Чижович підвищував свою тренерську кваліфікацію і брав участь в курсах та семінарах, що їх організовував провід Футбольної федерації Америки.

У 1974 році Є. Чижовича запросили на посаду тренера збірної копаного м’яча Америки. Цей обов’язок він виконував поряд з працею в школі і мав значний успіх, коли команда під його проводом перемогла в товариській зустрічі команду Польщі.

Відомі заслуги Є. Чижовича в українському спорті. Він почав свою футбольну кар’єру як гравець в спортовому осередку „Тризуб“ у Філядельфії, в дружині якого здобув звання аматорського віцечемпіона Америки. Пізніше виступав в складах українських дружин в США і Канаді.

Після закінчення кар’єри футболіста був успішним тренером дружини „Чорноморської Січі“ в 1962-1966 роках, яка здобула Чашу Люїса. Кілька років виконував обов’язки головного інструктора копаного м’яча в Спортовій школі „Ч. Січі“.

Починаючи від 1989 року, Є. Чижович успішно виконує обов’язки ланкового копаного м’яча УСЦАК, завідує річними змаганнями. Він організував турніри копаного м’яча на трьох останніх українських діяспорних олімпіядах у Філядельфії.

На початку 2008 року, при співпраці управ УСЦАК, Товариства „Ч. Січі“ і філії Футбольної федерації Америки в Ню-Джерзі, успішно провів курс тренерів, в якому взяло участь понад 20 курсантів, які здобули свої перші ліцензії.

Є. Чижович тісно співпрацював з управою Української Спортової Централі Америки і Канади на чолі з Мироном Стебельським, коли наприкінці червні 1992 року була організована товариська зустріч команд копаного м’яча України і США. Змагання відбулися на стадіоні Університету Ратґерс, Ню-Джерзі.

Омелян Твардовський

Григорієві Китастому...

(Закінчення зі стор. 17)

Посол України О. Шамшур вручив А. Китастому, членові Капелі, який гідно продовжує батькову справу батька і з великою відповідальністю зберігає його творчу спадщину, спеціяльний диплом та орден „Герой України“

Вітаючи родину Китастих і Капелю, К. Ющенко сказала: „Для мене це дуже зворушлива хвилина, тому що ми всі тут виростали з музикою Китастого. Китастий для мене – це великий українець, великий музикант. І ця нагорода заслужена ним“. Також були вручені подарунки від Президента України і його дружини вдові композитора Галині, А. Китастому та диригентові А. Бриттанові (сувенірна бандура).

А. Китастий в слові подяки нагадав присутнім, що в усій українській діяспорі світу немає родини, яка не знала б Г. Китастого. Особливо він підтримував в далекій і тяжкій чужині молодь. Це він захопив її бандурою і українською піснею, наставляв її жити на славу Богові і Україні.

А далі мистецьке слово взяли капеляни, виконавши кілька пісень Г. Китастого – „Ясени“, бойову „Пісню про Юрка Тютюнника“, знаменитий інструментальний твір „Гомін степів“. Зазвучав і своєрідний гимн українців на чужині „Чуєш, брате мій“. Бандуристи були нагороджені гарячими оплесками. Для участи в цій події вони здолали сотні миль, приїхавши чи прилетівши з Сан-Дієго, Канади, Клівленду, Дітройту, Ню-Йорку, Конектикату, Філядельфії.

Вияв уваги Української держави до цього колективу, без сумніву, надихне капелян на нову працю.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, листопад 2008 р.

100 дол.	Анонімно	
	Томоруґи Марія і Ярослав	Кларк, Н. Дж.
55	Іванчуки Ліліяна і Адріян	Плашінґ, Н. Й.
	Кріслаті Дозя і Зенон	Клівленд, Огайо
50	Яримович Ореста	Чикаґо, Іл.
45	Федик Мирослав	Фейрпорт, Н. Й.
	Мулик Михайло	Бруклин, Н. Й.
	Семків Ярослав	Бойлінґ Спринґс, Па.
40	Сахрин Марія	Вестон, Онт., Канада
35	Потграбя Параня	Антійох, Іл.
	Воронка Роман	Мейпелвуд, Н. Дж.
25	Скоп Віра	Ля Меса, Каліф.
	Богонович Роман	Кергонксон, Н. Й.
	Городецька Ольга	Кендал Парк, Н. Дж.
	Кольцьо Ксеня	Сіятел, Ваш.
	Макар-Лауді С	Бруклин, Н. Й.
	Мисько Зорeслава	Філядельфія, Па.
	Павник Анна	Стронґсвіл, Огайо
	Рихтицька Дарія	Ворен, Миш.
	Сосяк Василь	Форест Гілс, Н. Й.
20	Харук Галина	Парк Рич, Іл.
	Храплива Марія	Сінсинаті, Огайо
	Дол-Савчин Ірина	Конвент Стн, Н. Дж
	Дудар Микола	Ворен, Миш.
	Ґудзяк Ярослава	Серакюз, Н. Й.
	Гладишевський Мирослав	Калґарі, Алб., Канада
	Яхторович Романа	Чикаґо, Іл.
	Ломаґа Марія	Вест Палм Біч, Фла.
	Лупо Марія	Мортон Ґров, Іл.
	Марущак Марія	Торонто, Онт., Канада
	Петрик Анна	Шервут Парк, Алб., Кан.
	Пилип Романа	Ріверсайд, Кон.
	Рій Михайло	Каса Ґранде, Аріз.
	Шепелява Аня	Коламбія, Мд.
	Школяр Анна	Манагавкін, Н. Дж.
15	Вацславський Антон	Форест Гілс, Н. Й.
	Зайців Лариса	Ворен, Миш.
	Бутрій Іван	Ворен, Миш.
	Гавришків Григорій	Обурн, Н. Й.
	Качоровська Ольга	Сейлем, Кон.
	Клапіщак Наталія	Лонґ Велі, Н. Дж.
	Коритов ський Володимир	Стерлінґ Гтс., Миш.
	Кузьо Теодор	Ґренбі, Кон.
	Полец Олександер	Ст Ентоні, Мін.
	Серафин Олександер	Трой, Миш.
	Стельмах Адріян	Лівонія, Миш.
	Вергановська Віра	Торонто, Онт., Канада
	Вінярський Володимир	Ветерсфілд, Кон.
10	Кузич Неонілія	Чикаґо, Іл.
	Борковська М.	Йонкерс, Н. Й.
	Бурбело Дж.	Вестерлі Р. Ай.
	Цап Софія	Ст. Леонард, Квеб. Кан.
	Федорчук Іван	Етобіко, Онт., Канада
	Ґерент Володимир	Норт Порт, Фла.
	Герець Роксана	Ратерфорд, Н. Дж.
	Головатий Степан	Акорд, Н. Й.
	Горалецька Оксана	Філядельфія, Па.
	Яровенко Вадим	Ланкестер, Па.
	Кісь Микола	Сан Бруно, Каліф.
	Крамаренко Марія	Іст Віндзор, Н. Дж.
	Кріслата Марія	Клівленд, Огайо
	Лисак Лідія	Нювман, Джа.
	Лисинецька Джоанна	Юніон. Н. Дж.
	Новицький Славко	Сильвер Спрінґ, Мд.
	Фадик Ольга	Етобіко, Онт., Канада
	Палій Марія	Джексон Гтс, Н. Й.
	Петрівський Михайло	Норт Порт, Фла.
	Шепко Анна	Ню-Полц, Н. Й.
	Шульга Андрій	Матітак, Н. Й.
	Сива Степанія	Клівленд, Огайо
10	Трипупенко Євдокія	Філядельфія, Па.
	Вандзура Оксана	Вісконсин Делс, Виск.
	Війтович Марія	Чикаґо, Іл.
5	Бейкер Люба	Янґставн, Огайо
	Березюк Софія	Ворен, Миш.
	Будний Олекса	Вашінґтон Д. К.
	Денисенко Люба	НющЙорк, Н. Й.
	Добровольська Лідія	Брайтон, Миш.
	Добуш Тарас	Бричвотер, Н. Дж.
	Дубінін Світлана	Камаріло, Каліф.
	Фрідріх Петро	Норт Порт, Фла.
	Ґамрат Михайло	Монреаль, Квеб., Кан.
	Іванусь Ілько	Чикаґо, Іл.
	Кондзьола Емілія	Сальсбирі, Мд.
	Кос Степан	Савт Бостон, Мас.
	Кушнір Ольга	Коламбія, Гтс, Мін.
	Лисак Теодозій	Парма, Огайо
	Мацук Богдан	Берлін, Мд.
	Марчук Іван	Лейк Дженіва, Виск.
	Мельник Дмитро	Рослиндейл, Мас.
	Плакида Володимир	Делтона, Фла.
	Половчак Іван	Ґарфілд, Н. Дж.
	Семенюк Ольга	Іст Гановер, Н. Дж.
	Станецький Ярослав	Елмайра, Н. Й.
	Стасишин Степанія	Вест Гартфорд, Кон.
	Стебельська Аркадія	Філіпсбурґ, Н. Дж.
	Тижбір Варвара	Кліфтон, Н. Дж.
	Василькевич Зенон	Ворен, Миш.
	Віліямс Ярослава	Есте Люї, Мо.
	Разом:	**1710 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу, видавництво тижневиків „Свобода“ і „The Ukrainian Weekly“ та адміністрація „Союзівки“

складають найкращі побажання

ПЕРВОІЄРАРХАМ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УКРАЇНСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ, ЧЛЕНАМ УНС, УПРАВАМ ВІДДІЛІВ та ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ, ПЕРЕДПЛАТНИКАМ і ЧИТАЧАМ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ В ДІЯСПОРІ й УКРАЇНІ

з нагоди

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

родині, приятелям, знайомим,
Головному Урядові УНСоюзу,
працівникам та всім секретарям Відділів

щиро бажають

СТЕФАН і СВЯТОСЛАВА КАЧАРАЇ з родиною

Радісних Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

родині, друзям, знайомим,
членам Головного Уряду, головам Округ і секретарям Відділів,
працівникам і всім членам Українського Народного Союзу

бажає

д-р ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ з дружиною МИРОСЛАВОЮ і родиною

З празниками

РІЗДВА ХРИСТОВОГО НОВОГО РОКУ та ЙОРДАНУ

Ієрархам українських церков, головним пластовим проводам,
крайовим проводам, усім пластункам і пластунам,
прихильникам Пласту та українському народові

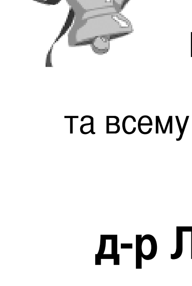
бажає

БАГАТО БОЖИХ ЛАСК, ДОБРА Й ЩАСТЯ

ЛЮБОМИР РОМАНКІВ

НАЧАЛЬНИЙ ПЛАСТУН

Христос Родився! Славімо Його!

*Щиросердечний привіт і побажання з нагоди
Радісних Свят Рождества Христового
та Щасливого Нового Року*

родині тут і на Батьківщині, приятелям,
шановним пацієнтам, знайомим
та всему українському народові на рідних землях

пересилає

**д-р ЛЮБОМИР ВОРОХ з дітьми
сином д-ром ЛЮБОСЛАВОМ
донями АНДРЕЄЮ і ТАТЯНОЮ**

З Різдвом Христовим і Новим Роком

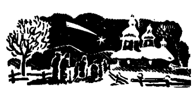
РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ

щиро вітають

Мирослава МИРОШНИЧЕНКО
і Галина КУЗЬМА

ВЕСЕЛИХ СВЯТ, РІЗДВА ХРИСТОВОГО,

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
та БОЖИХ ЛАСК

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

ЛЮБА і ЯРОСЛАВ ФЕДУНИ з родиною

Веселих Свят
Різдва Христовогота
та Щасливого Нового Року

Вельмишановним: ректорові, деканам, всім професорам, студентам УВУ, меценатам, добродіям і жертводавцям Фундації Українського Вільного Університету, духовенству Українських церков, установам, молодечим і студентським організаціям та всьому українському народові в Україні і поза межами Батьківщини

бажає

УПРАВА
ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ

вітаємо

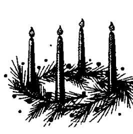
членство, меценатів, друзів і прихильників

Української Вільної Академії Наук у США!

Хай світло Різдва Христового принесе Вам і Вашим рідним

здоров'я, щастя і усілякі гаразди!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!

УПРАВА УВАН У США

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

щиро вітаємо

всіх наших членів і прихильників

та бажаємо

Веселих Свят і

Щасливого Нового Року

дякуємо всім за кожночасну підтримку.

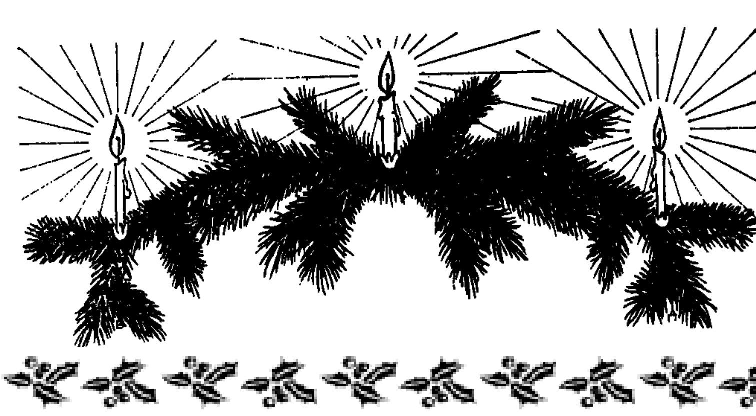
ПРЕЗИДІЯ
УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ
КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

З Різдвом Христовим
і Новим Роком

прийміть найкращі побажання
та щиру подяку за Вашу цінну підтримку
Українського Інституту Америки

Дирекція
Українського Інституту Америки

2 East 79th Street, New York, NY 10021
(212) 288-8660 • Fax: (212) 288-2918
E-mail:mail@ukrainianinstitute.org
Web:www.ukrainianinstitute.org

ПЛАСТ – УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ в ЗСА

З радісним празником Різдва Христового !

Крайова Пластова Старшина в Америці

вітає

Президента України Віктора Ющенка та український уряд, Ієрархів українських церков і духовенство, Начального Пластуна, проводи Головної Пластової Ради і Головної Пластової Булави, Крайову Пластову Старшину в Україні та в усіх країнах, де діє Пласт. Рівнож вітаємо усіх пластунів, розкинених по світі, та весь український народ на рідних землях і в діяспорі.

Нехай зоря, що над Вертепом сяє
Ваші серця любов'ю зігріває!
Добра і миру Вам!
і світу всьому!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА ЗСА

Щирі побажання з нагоди празника
РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ

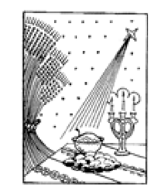
Ієрархам і Духовенству Українських Церков, Президентові України Вікторові Ющенкові, Пластовим Капелянам, Начальному Пластунові, Крайовим Пластовим Старшинам Австралії, Арґентини, Великобританії, Канади, Німеччини, Польщі, Словаччини, США, України, усім Пластункам і Пластунам, Приятелям та Добродіям Пласту та Українському Народові

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
СЛАВІМ ЙОГО!

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА РАДА
ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

пл. сен. **ЮРІЙ СЛЮСАРЧУК**, голова ГПР
пл. сен. **ВОЛОДИМИР БАЗАРКО**, голова ГПБ
пл. сен. **ВІРА МОЛЛС**, секретар ГПБ

СТАНИЧНА СТАРШИНА ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В НЮ-ЙОРКУ

бажає

УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ, ПЛАСТОВІЙ ФУНДАЦІЇ, СВОЇМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ТА УСІМ ПЛАСТУНАМ І ПРИЯТЕЛЯМ ПЛАСТУ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО 2009 РОКУ

КРАЙОВА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ в АМЕРИЦІ

б а ж а є

Ієрархам Українських Церков, Світовій Управі СУМ, всім Управам Осередків та Булавам Відділів Юнацтва СУМ, членам і прихильникам та Українському Народові в Україні і в діяспорі мирних та радісних

СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! – СЛАВІМ ЙОГО!

За Крайову Управу СУМ:
АНДРІЙ БІГУН, голова
МИРОН ПРИЙМАК, секретар

ГОЛОВНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ (ООЧСУ), ІНК.

вітає з нагоди

Великого Празника Різдва Христового
і Нового Року!

український народ в Україні і його вітку в діяспорі, Ієрархію Українських Церков на Батьківщині і на поселеннях, Провід Організації Українських Націоналістів і голову Андрія Гайдамаху, всі братні організації Світової Конференції Українських Державницьких Організацій, Світовий Конґрес Українців, Український Конґресовий Комітет Америки, Управи Відділів ООЧСУ, усе членство, їхні родини та українське патріотичне громадянство і всіх жертводавців на фонд ОУН та бажає усім

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!

Голова: *МИХАЙЛО КОЗЮПА*

Управа Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського

вітає

Вельмишановних членів, співробітників, прихильників, жертводавців і всю українську громаду в діяспорі та в Україні

з ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щиро бажає

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

7911 Whitewood Road, Jenkintown, PA 19027

З нагоди Різдва Христового та Нового 2009 Року

Екзекутива та Рада Директорів
Злученого Українського Американського
Допомогового Комітету
шле щирий привіт і святочні побажання
Ієрархам, духовенству Українських Церков,
нашим добродіям та жертводавцям,
членам ЗУАДК-у, всім нашим братам
і сестрам по цілому світі.

Нехай Всемогучий Господь обдарує всіх
щедрими ласками.

Христос Родився! *Славім Його!*

ЕКЗЕКУТИВА ЗУАДК-у

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111

Tel.: (215) 728-1630
Fax (215) 728-1631
e-mail:uuarc@verizon.net
web site:www.uuarc.org

Головна Управа „Самопоміч"
Об'єднання Українців в Америці

вітає

Відділи і все членство

з наступаючими Святами

і бажає

Веселих Свят

Різдва Христового

та

щасливого повного успіхів

Нового Року

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Дирекція ОУА

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
З НОВИМ РОКОМ
ТА СВЯТИМ ЙОРДАНОМ!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Бажають своїм членам, жертводавцям,
землякам в Україні й поза Україною

УПРАВА ТА АДМІНІСТРАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street, New York, NY 10003
Tel.: (212) 228-0110 Fax: (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Web site: www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк.

щиро вітає
керівників відділів,
учителів, учнів і батьків,
всіх музик в Україні і діяспорі
та загальну громаду

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ!

ПРЕЗИДІЯ УМІ

ДИРЕКЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
в Ню-Йорку

б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

140-142 Second Avenue
NEW YORK, NY 10003
(212) 529-6287

Український Хор „ДУМКА"
в Ню-Йорку

б а ж а є

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року

Високопреподобним Владикам, Суспільно-Громадським Установам та всім нашим Прихильникам і Приятелям, як теж нашій цілій „Думкарській" Родині

Управа Хору „Думка"

ФІЛАТЕЛІЯ

Конверт Марії Лашкевич

До редакції „Свободи" надійшов лист з Чернігова у конверті, присвяченому 75-річчю Голодомору 1932-1933 років в Україні. Його випустило видавництво „Марка України" за проєктом Марії Лашкевич. На чернігівській пошті у день всеукраїнського відзначення роковин трагедії було застосовано спеціяльний штемпель „Пам'ятаймо!"

Поштові марки США у 2009 році

Поштова служба США опублікувала проєкт випуску поштових марок у 2009 році. Першою буде марка на честь місячного року Бика, яка увійде в обіг 8 січня.

У пляні – зчіпки з чотирьох марок на честь Авраама Лінкольна, на відзначення паради на День подяки. Будуть продовжені серії „Маяки США" (Алабама, Фльорида, Місісіпі, Тексас і Луїзіяна), „Прапори нашого народу" (дві зчіпки по п'ять марок – другий і третій випуски, 20 марок), бльоки, присвячені природі – цього разу це морські рослини, тварини і екзотичні риби.

Плянуються зчіпка з чотирьох марок на честь Верховного суду США, аркуш на відзначення початків телебачення. На марках будуть зображені видатні особи – письменник Едґар По, актори Ґері Купер і Боб Говп, письменниця і освітянка Анна Джулія Купер. Одна з марок відтворить картину мистця-реаліста Едварда Гупера.

Трьом штатам – Алясці, Гаваям і Ореґону – присвячені марки з зображенням характерних для них краєвидів.

За звичаєм готується дві весільні марки, дві марки про любов до Дня Валентина, марки до свят Кванзи, Гануки, Рамадану. На Різдво побачать світ марки „Ангел з лютнею", „Мадонна з сплячим Немовлям", чотири марки з різдвяними прикрасами.

Марка на честь року Бика.

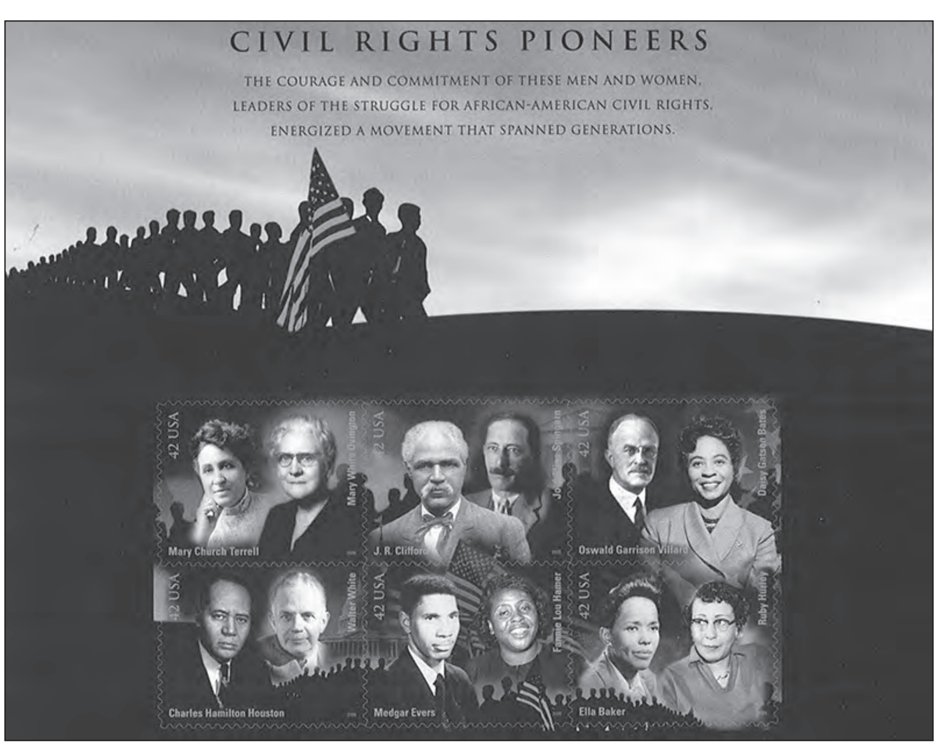

На марці – Аляска.

Також вийде маркована поштівка на честь університету в Маямі.

Філателісти можуть замовити пам'ятний комплект про інавґурацію Президента Барака Обами.

У січні ввійдуть в обіг марки високих номіналів з зображенням краєвидів за 4.95 і 17.50 дол. 12 лютого буде випущено аркуш з портретами борців за громадянські права афро-американського населення.

Аркуш з портретами борців за громадянські права.

З глибоким смутком повідомляємо родину,
приятелів, знайомих і громаду, що в неділю,
21-го грудня 2008 р. з волі Всевишнього відійшов
у вічність наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО, ВУЙКО і ШВАҐЕР

св. п.

Д-р. ТАРАС В’ЯЧЕСЛАВ ШЕҐЕДИН

хірурґ офталмології.
Нар. 18 січня 1923 р. в Денисові - Тернопільщина.

Член і колишній довголітній секретар Українського Лікарського Товариства Північної Америки, член дирекції Укр. Інституту Америки, добродій.

ВІДВИДИНИ і ПАРАСТАС відбулися в неділю, 28 грудня 2008 р. в Union Funeral Home, Lytwyn & Lytwyn.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок 29-го грудня 2008 р. о год. 9:30 ранку в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, Newark, NJ, а відтак на цвинтар св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – Любов з роду Яцушко
син – Аскольд
донька – Роксоляна з чоловіком Миколою Векляк
сестрінники – Мирослав і Олег Пуги з родинами
шваґер – Роман Яцушко
хресна донька – Рома Яцушко з чоловіком Едвардом Новак і сином Адріяном
– Марта Салик Яцушко
родини – Захарії та Курчаки
ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Австралії, та Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на:

Orphans' Aid Society, 129 Ridge Rd., Douglaston, NY 11363
або Ukrainian Institute of America,
2 East 79th Street, New York, NY 10021, Тел.: (212) 288-8660,
або The Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ in Kyiv.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
повідомляє своїх членів
та громаду, що 21 грудня 2008 р.
відійшов у вічність

св. п.

Д-р. ТАРАС ШЕҐЕДИН

(1923-2008)

довголітній член дирекції УІА.

Висловлюєму глибоке співчуття
дружині Покійного пані Любі,
дочці Роксоляні та синові Аскольдові.

Вічна Йому Пам’ять!

Дирекція УІА

Ділимося сумною вісткою, що у Чикаґо, Іллиной,
дня 6 грудня 2008 р. відійшов на Вічну Ватру

св. п.

пл. сен. дов.

ЗЕНОН ФОРОВИЧ

Лісовий Дідько „Мандрівник“.

Нар. 8 лютого 1939 р. в Болехові, нині Івано-Франківська обл.

Член Пласту від 1946 р. в Німеччині, Член Куреня Лісових Чортів від 1986 р. в США, число Реєстру 437. Активний в Станиці Чикаґо та Кодлі „Парашка“.

Висловлюємо наші найщиріші співчуття ближчій і дальшій родині.

Пам’ять про нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій Премудрості, в Таїнствах Творця усього видимого і невидимого – він вічний.

III-ій Курінь УСП і УПС Лісові Чорти

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

З жалем повідомляємо, що 17 грудня 2008 р.
відійшла у Божу вічність
наша найдорожча
СЕСТРА, ТЕТА і КУЗИНКА

СВ. П.

ОЛЬГА ГАВРИЩУК-ТРУШ

нар. 20 грудня 1927 р. у Космачі, Гуцульщина, Україна.

Від юних літ співала в церковних відправах.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулись в церкві св. Трійці у Стетен Айленд в суботу, 20 грудня, а опісля на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Горем прибиті:

сестра – ІРИНА МОРОЗ з сином ІГОРЕМ
сини – ЯРОСЛАВ-ЕВГЕН і АНДРІЙ ТРУШ
доньки – ОКСАНА ФІТА з чоловіком
– ІРИНА ЛЕВІНСЬКА
внуки – ЛІДІЯ, АДРІЯНА ЛЕВІНСЬКІ
і НАТАЛІЯ-КВІТКА ТРУШ
та ближча і дальша родина в діяспорі і Україні.

Вічна Її пам’ять!

Ділимося сумною вісткою, що в Торонто, Канада,
дня 1 грудня 2008 р. відійшов на Вічну Ватру

СВ. П.

пл. сен. керівництва

ЗИНОВІЙ ДУДА

Лісовий Дідько „Зануда“

Нар. 10 жовтня 1922 р. у Любачеві на Закерзонні (нині Польща).

Член Пласту від 1947 р. в Австрії, член Куреня „Лісових Чортів“ від 1960 р. в Канаді, число Реєстру 208. Носитель двох Срібних Арідників, Святого Юрія в сріблі та інших відзначень.

Активний в станицях Монтреаль і Торонто – впорядник гуртка юнаків, Зв’язковий куреня юнаків, кошовий, голова Станичної Ради, Референт Пластового Видавництва при ГПБ. Активний у громадській організації.

Суспільна Служба Українців Канади – голова філії в Торонто, організатор нових філій у інших містах, голова Світової Ради Суспільної Служби (1978-1993), організатор суспільної Служби в Україні (1991).

Висловлюємо наші найщиріші співчуття
дружині Зоні, дочці Зосі і дальшій родині.

Пам’ять про нього буде завжди з усіма нами,
а в Лісовій Премудрості,в Таїнствах Творця усього
видимого і невидимого – він вічний.

III-ій Курінь УСП і УПС „Лісові Чорти“

Ділимося сумною вісткою,
що в Кліфтоні, Ню Джерзі, дня 20 грудня 2008 р.,
відійшов на Вічну Ватру

СВ. П.

пл. сен. керівництва

РОМАН МИКИТА

Лісовий Архидідько „Шпилька-Ромашко“.
Нар. 27 травня 1923 р. в Дрогобичі.

Член Пласту від 1945 р. в Німеччині, член I-го Куреня Юнаків в Карльсфельді. Член Куреня Лісових Чортів від 1946 р. Число Реєстру 89. Один із засновників Молодої Фамілії, Член Ради Стану ЛЧ та голова Коронної Ради Їх Величності (1994-96). Носитель одного Срібного і двох Золотих Арідників та Кавалер Ордену Чортополоха.

Від 1949 р. активний член станиці Ню-Йорк, опісля співзасновник Станиці Пассейк, де був членом Станичної Старшини, як господар та скарбник.

В 1973-76 він член Головної Пластової Булави. Довголітній член Референтури Лісової Школи (1964-2008).

Висловлюємо наші найщиріші співчуття
синові Ігореві, дочці Лідії та внукові Андрієві з родинами.

Пам’ять про нього буде завжди з усіма нами, а в Лісовій
Премудрості, в Таїнствах Творця усього видимого
і невидимого – він вічний.

III-ій Курінь УСП і УПС Лісові Чорти

Ділимося сумною вісткою, що
11-го грудня 2008 р. відійшла у вічність
наша найдорожча
МАМА, СЕСТРА, БАБЦЯ і ТЕТА

СВ. П.

НАТАЛІЯ (ТАСЯ) МОРДОВАНЕЦЬ

народилася 2-го травня 1930 р. в Стрию.

Залишилися в глибокому смутку:

сини – ЮРКО з дружиною ІРЦЬОЮ і дітьми
МИКОЛОЮ і НАТАЛКЮ
– ВАСИЛЬ
невістка – ДАРЦЯ, дружина покійного сина МАРКА
брат – ЯРЕМА КОЗАК з дружиною ХРИСТИНОЮ
і родиною
ближча та дальша родина в Америці, Канаді й Україні

Вічна Її Пам’ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane **tel./ fax: (908) 782-5451**
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@patmedia.net

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

Д-р ЛЕСЯ ЗБОРОВСЬКА ГОЛУБ
лікар психолог для дітей, молоді і дорослих
лікування страху і депресії.
51 Upper Montclair Plaza, Suite 29
Upper Montclair, NJ 07043 Tel. (973) 655-9472
Н. Дж. ліцензія SI003562

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

• РОЗШУКИ •

Розшукую **МИКОЛУ ПАВЛОВИЧА КОНОНЕНКА**, 1928 р. нар. с. Байраковка, Воронвецький р-н, Вінницька обл. Розійшлись під час евакуації в Україні.
(856) 768-5664 Зіна від 6-8 год. веч.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

Понад 30,000 читачів стежать за нашими реклямами.
РЕКЛЯМУЙТЕСЯ!

• ПРАЦЯ •

Шукаємо жінку до опіки старшої жінки в околиці Yonkers, NY.
Тел.: (914) 307-1699

• НА ПРОДАЖ •

На продаж апартамент у Львові на Площі Ринок, 81кв.м.В дуже доброму стані. Щоб оглянути знімки пишіть на **e-mail: headpain 2000@aol.com** або **тел.: (847) 770-3332**

Продається кондомініюм в українському селі ім. св. Андрія, у North Port, FL. 2 спальні, 2 лазнички включно з меблями. До спільного вжитку басейн.
Тел.: (941) 423-1300

На продаж крипта (верхній поверх) на Venice Memorial Gardens, Venice, FL в українській секції. Прошу телефонувати до Ірени
(713) 789-0239

• РІЗНЕ •

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956 Михайло

НАШ АРХІВ: WWW.SVOBODA-NEWS.COM (У НОВОМУ ФОРМАТІ)

